

Hermione Granger i la pedra filosofal:

Harry Potter amb les ulleres liles



Mireia Prat i Esquedo
2n de Batxillerat B
Col·legi Maristes Valldemia
Tutor: Albert Cocera Vera

“Sentiu pietat amb el pollastre?
No, ni hi penseu tan sols. Feu igual amb la dona;
l'un i l'altre són animals casolans al vostre servei,
que heu d'utilitzar segons l'ús indicat
per la naturalesa, sense distinció de cap mena.

MARIA AURÈLIA CAPMANY

“Tots tenim llum i foscor dins nostre,
el que importa és la part amb la que decidim actuar.
Això defineix qui som realment.”

SÍRIUS BLACK

Vull dedicar aquest treball a totes les persones que m'han donat suport i m'hi han ajudat d'una manera o una altra, començant per la meva família.

He de donar les gràcies a J.K. Rowling, pels bons moments que he passat immersa en l'univers dels seus llibres i que m'han inspirat per fer aquest treball.

I, evidentment, he d'agrair la tasca de totes les dones que des de fa segles han buscat una societat igualitària. Sense elles, ni J.K. Rowling hauria pogut publicar aquests llibres ni jo estaria estudiant.

Índex

PRESENTACIÓ	1
1. EL FEMINISME	3
1.1. Definició	3
1.2. Història	4
1.3. Primer llibre sobre el feminisme	11
1.4. El feminisme al segle XXI	11
1.4.1. <i>Noves formes de masclisme</i>	12
1.4.2. <i>El feminisme a les xarxes socials</i>	14
1.4.3. <i>Dones influents</i>	16
1.5. Tests	24
1.5.1. <i>Test de Bechdel</i>	24
1.5.2. <i>Test de Finkbeiner</i>	25
1.5.3. <i>Altres tests</i>	26
1.6. Feminisme per a infants	27
2. HARRY POTTER	31
2.1. L'autora: J.K. Rowling	31
2.2. Llibres i pel·lícules	35
2.2.1. <i>Fitxa tècnica dels llibres</i>	35
2.2.2. <i>Fitxa tècnica de les pel·lícules</i>	42
2.3. Univers Harry Potter	52
2.3.1. <i>Obres de teatre</i>	52
2.3.2. <i>Conferències</i>	53
2.3.3. <i>Llibres</i>	54
2.3.4. <i>Exposicions</i>	60
3. APLICACIÓ DEL TEST DE BECHDEL I ALTRES TESTS	62
4. ANÀLISI	64
4.1. La dona	64
4.1.1. <i>Dona – mare</i>	64
4.1.2. <i>Dona – amiga</i>	70
4.1.3. <i>Dona – objecte de desig</i>	74
4.1.4. <i>Dona malvada</i>	75
5. HERMIONE GRANGER I LA PEDRA FILOSOFAL	77
5.1. El procés de creació	77
5.2. El llibre	122
CONCLUSIONS	167
BIBLIOGRAFIA	170
ANNEXOS	

PRESENTACIÓ

Harry Potter, des de sempre, ha estat la meva saga de llibres preferida. Tota la vida m'ha atret aquest univers que pot semblar molt allunyat de la nostra realitat, però que en realitat s'hi assembla més del que ens pensàriem. A més, escriure és una de les meves passions i aquí he trobat una manera de combinar dues vessants que m'agraden tant.

A l'hora de triar el tema del treball, vaig plantejar fer-ne un de científic, ja que és la modalitat de batxillerat que estic cursant. Per més que mirava temes científics, no m'imaginava dedicant tant de temps a cap d'ells, fins que un dia vaig pensar en Harry Potter i que no estaria pas malament fer un treball de recerca sobre una temàtica que ja conec tan bé i m'interessa.

La idea inicial del treball era fer una anàlisi psicològica dels personatges de tota la saga de Harry Potter, però vaig arribar a l'apartat d'analitzar les dones i vaig pensar que realment podria fer un treball sencer de com influeixen les dones a la vida d'en Harry.

Això marcarà l'estructura del treball. D'una banda, es compon d'una part teòrica en la qual vull mostrar la meva recerca sobre el feminisme, on analitzo la seva història i com ha arribat als nostres dies amb dones que influeixen molt la societat actual i una anàlisi de Harry Potter i el seu univers.

D'altra banda, vull exposar el procés de recreació de la novel·la. Des del llibre original, a partir del qual vaig començar a construir el meu llibre en femení, fins al resultat final, passant pel procés de creació del text i de la portada.

L'objectiu del meu treball és descobrir si Harry Potter és una saga amb un to masculí i, en cas que ho sigui, ser capaç de canviar aquells trets que fessin que pogués arribar a semblar masculista.

Tota la part de recerca que he fet es trasllada en una anàlisi de les figures femenines més influents de Harry Potter, en posar la saga sota la lupa feminista per acabar creant els cinc primers capítols d'*Hermione Granger i la pedra filosofal*. D'aquí neix el títol del meu treball, perquè posar les ulleres liles a algú significa fer que aquell personatge tingui una visió feminista de la realitat. A més, com diu Care Santos a l'entrevista que podreu trobar completa a l'annex 1, no he canviat només

la perspectiva fent que l'Hermione sigui una dona més forta i amb més consciència feminista, sinó que he canviat la societat en general.

Per poder fonamentar la meua argumentació de manera sòlida, he necessitat consultar bibliografia especialitzada, tant del feminisme com de la saga, consultar pàgines web i blocs de Harry Potter, fer un seguiment de l'actualitat feminista i la seva gran presència a les xarxes socials i parlar, o intentar-ho, amb persones influents o reconegudes.

Presento també diversos annexos:

- Un primer annex que recull l'entrevista a Care Santos (escriptora mataronina guardonada).
- Un segon annex amb un tríptic fet per l'Ajuntament de Barcelona sobre els micromasclismes.
- Un darrer annex amb els discursos de Chimamanda Ngozi Adichie fet a la TED, de l'Emma Watson a la ONU i els comunicats de Leticia Dolera i Aina Clotet per la seva implicació en una polèmica

1. EL FEMINISME

“El problema de les dones
sempre ha estat un problema d’homes”.

SIMONE DE BEAUVOIR

1.1. Definició

El feminisme, definit pel diccionari de l’Institut d’Estudis Catalans¹, és “el moviment social que denuncia la submissió tradicional de les dones als homes i promou l’equiparació de drets entre els dos gèneres. També es defineix com el conjunt de teories que al llarg del temps fonamenten la lluita de les dones a favor de l’emancipació, o fins i tot com la presència en un individu pertanyent al sexe masculí d’un cert nombre de caràcters sexuals secundaris femenins.”

La Reial Acadèmia Espanyola² ho defineix com el “principi d’igualtat de drets de la dona i l’home i el moviment que lluita per a la realització efectiva de tots els ordres del feminisme.”

Finalment, el diccionari Collins³ defineix el feminisme com “la creença i lluita que les dones han de tenir els mateixos drets, poder i oportunitats que els homes.”

Tot i així, hi ha diferents autores que defineixen el feminisme, com per exemple Núria Varela⁴, com un discurs polític que es basa en la justícia i com la teoria pràctica articulada per dones que després d’analitzar la realitat en la que viuen prenen consciència de les discriminacions que pateixen per l’únic motiu de ser dones i decideixen organitzar-se per acabar amb elles, per canviar la societat.

¹ Definició extreta de: <http://mdlc.iec.cat/results.asp?txtEntrada=feminisme&operEntrada=0>

² Definició extreta de: <https://dle.rae.es/?id=HjuyHQ5> i traduïda de: “Principio de igualdad de derechos de la mujer y el hombre; Movimiento que lucha por la realización efectiva en todos los ordenes del feminismo”.

³ Definició extreta de: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/feminism> i traduïda de: “Feminism is the belief and aim that women should have the same rights, power, and opportunities as men”.

⁴ Definició extreta del llibre *Feminismo para principiantes*, Núria Varela, Ediciones B, 2008

Partint d'aquesta realitat, el feminisme s'articula com la filosofia política i, al mateix temps, com un moviment social.

Per últim, Juan Sisinio Pérez Garzón⁵ defineix el feminisme com un fill no volgut de la il·lustració i com un moviment de transformació sociopolítica i cultural que promou el compliment efectiu del principi d'igualtat de totes les persones, principi que suposadament tothom defensa.

1.2. Història

Hi ha persones⁶ que situen l'inici del feminisme a finals del segle XII, quan Guillermina de Bohèmia va pensar en crear una església de dones, n'hi ha d'altres que diuen que va començar a l'Edat Mitjana, quan es perseguien les bruixes.

Realment, el principi del feminisme se situa a la França de la Revolució, lligada a la ideologia igualitària i racionalista. Olímpia de Gouges va redactar la *Declaració dels Drets de la Dona i la Ciutadana*⁷ i va afirmar que “els drets naturals de la dona estan limitats per la tirania dels homes, situació que ha de ser reformada segons les lleis de la natura i la raó.” Posteriorment, el 1792, Mary Wollstonecraft escriu la *Vindicació dels drets de la Dona*⁸ on reclama igualtat de drets civils, polítics, laborals



Olympe de Gouges



Flora Tristán

i educatius i dret al divorci. El 1842, Flora Tristán vincula les reivindicacions de la dona amb les lluites obreres i publica *La Unió Obrera*⁹ on expressa que “la dona és la proletària del proletariat (...) fins i tot l'home més oprimat vol oprimir un altre ésser: la seva dona”.

⁵ Definició extreta del llibre *Historia del feminismo*, Juan Sisinio Pérez Garzón, Catarata, 2011

⁶ Informació extreta del llibre *Historia del feminismo*, Juan Sisinio Pérez Garzón, Catarata, 2011 i de *Feminismo: historia y corrientes* : <http://www.muji.es/red.net/spip.php?article1397>

⁷ *Déclaration des droits de la femme et de la citoyenne*, Olympe de Gouges, 1791

⁸ *Vindication of the rights of woman*, Mary Wollstonecraft, 1792

⁹ *La unión obrera*, Flora Tristán, 1843.

Imatge d'Olympe de Gouges extreta de

<https://twitter.com/histomujer/status/1051765280345661440>

Imatge de Flora Tristán extreta de: <http://www.rebeldemule.org/foro/biblioteca/tema14857.html>

Aquestes reivindicacions es van quedar en paraules i no van passar a fets i aquestes dones van passar el relleu a les Sufragistes, que van florir als Estats Units i Anglaterra especialment. A Anglaterra, Emmeline Pankhurst va crear la *Women's Social and Political Union* i que organitzava actes de sabotatge i manifestacions violentes que propugnaven la unió de les dones



Emmeline Pankhurst



Portada del diari *The Suffragette*, el 13 de juny del 1913, anunciant la mort d'Emily Davison

més enllà de la classe social a la que pertanyessin. Aquesta organització va ser declarada il·legal i les dones que havien participat en actes de la unió van ser perseguides i empresonades. Les sufragistes angleses van ser molt mal vistes i el moviment va quedar reduït a Anglaterra a causa de la dura repressió, però després de la mort de Emily Davison a la cursa de cavalls, les sufragistes van aconseguir la seva màrtir i el moviment es va es campar arreu del món.

Durant la Primera Guerra Mundial, els homes no podien fer les seves feines habituals, i el govern britànic va acabar demanant que les dones ocupessin aquelles feines. Un cop acabada la guerra, el govern britànic va concedir el vot a les dones, sent un dels primers països a tenir sufragi universal.

A Espanya el vot femení va arribar amb Clara Campoamor el 1931¹⁰, que va integrar-se a la política espanyola i va lluitar fins que va aconseguir que el 1931



Victoria Kent

Margarita Nelken

Clara Campoamor

Imatge d'Emmeline Pankhurst extreta de <https://www.thehistorypress.co.uk/articles/the-pankhursts-politics-protest-and-passion/>

s'inclogués a la Constitució el vot femení. Posteriorment, el 1933, va perdre el seu escó al parlament, juntament amb Victoria Kent i Margarita Nelken, dues altres feministes espanyoles que van participar en la lluita per aquest sufragi.

A l'Amèrica del Sud el sufragisme va tenir molta participació a les elits i les agrupacions nacionals no van tenir ressò suficient. A l'Argentina, la lluita de les dones es va dividir en la lluita burgesa i la lluita sufragista i obrera, en la que va destacar Carolina Muzzilli. Les dones van crear diverses associacions polítiques com la *Unión Feminista Nacional* o el *Partido Feminista*, però no van tenir un rol rellevant fins que María Eva Duarte de Perón va promoure la llei de drets polítics de la dona el 1947.



Elizabeth Cady Stanton

Als Estats Units les sufragistes van lluitar contra l'esclavisme als estats del nord. Posteriorment, el 1848, Elizabeth Cady Stanton va organitzar una convenció a Seneca Falls per reclamar els drets civils de la dona. Quan es va acabar la guerra civil, els afroamericans van rebre el dret a vot, però les dones no, cosa que va provocar un llarg període de lluites, que van acabar el 1920 quan es va reconèixer el dret a vot sense discriminació de sexe a la 19 esmena de la Constitució Americana.

Al final de la Segona Guerra Mundial, les dones tenien el dret a vot a quasi tots els països europeus, però la lluita feminisme es va tornar a desvetllar relacionant-se amb l'anarquisme, gràcies a Emma Goldman i la publicació del seu llibre *Anarquisme i altres assajos*¹¹. A més, a aquest període trobem la iniciació del nou feminisme, on destaquen autores com Simone de Beauvoir (*El segon sexe*¹², 1949) o Betty Friedan (*Mística de la feminitat*¹³, 1963).

Portada del diari *The Suffragette*, el 13 de juny del 1913, anunciant la mort d'Emily Davison extreta de https://onlinewithzoe.typepad.com/photos/british_suffrage/1910-uk-suffragette-emily-davison.html

Imatge de Victoria Kent, Margarita Nelken i Clara Campoamor extreta de <https://www.abc.es/fotonoticias/fotos-espana/20150308/victoria-kent-margarita-nelken-162474611100.html>

¹¹ *Anarchism and other essays*, Emma Goldman, 1910

¹² *Le Deuxième Sexe*, Simone de Beauvoir, 1949

¹³ *The feminine mystique*, Betty Friedan, 1963

Imatge d'Elizabeth Cady Stanton extreta de <http://www.infovisual.co/elizabeth-cady-stanton-and-her-family.html>

El nou feminisme comença als anys seixanta a Europa i als Estats Units. Els eixos sobre els que es construeix són la redefinició del concepte de patriarcat, l'anàlisi dels orígens de la opressió de la dona, el rol de la família, la divisió sexual de la feina, la sexualitat, la reformulació de la separació d'espais públics i privats i l'estudi de la vida quotidiana. Manifesta la incapacitat de fer un canvi social en les estructures econòmiques si no es produeix una transformació de les relacions entre els sexes. A més, planteja la necessitat de trobar una nova identitat de les dones que pugui redefinir allò personal com a imprescindible per a aquest canvi polític.

El feminisme contemporani considera que la igualtat jurídica i política reclamada per les precursoras del moviment va posar les bases, però no va ser suficient per canviar el rol de les dones. Les opressions rebudes al llarg de la història eren més profundes i complexes del que havien semblat en un principi i, amb l'ajuda del socialisme, tampoc es va arribar a l'arrel del problema, però es van reduir algunes opressions.

El nou feminisme pren com a desafiament demostrar que la natura no encadena els éssers humans i els posa el seu destí. Reivindica el dret del plaer sexual per part de les dones i denuncia que la sexualitat femenina ha estat negada per part de la supremacia dels mascles, rescatant el dret lliure d'elecció sexual. Posen en entredit que la dona tingui com a obligació la cria dels fills i la cura de la família. Tot això crea una crítica radical a les bases d'organització social. "Ja no s'accepta l'home com a prototip de l'ésser humà, com a universal. Llitem, sí, perquè no se'ns neguin cap dels drets, però llitem, sobretot, per tal d'acabar amb la divisió dels papers en funció del sexe" (P. Uría, E. Pineda, M. Oliván, 1985)¹⁴.

Pauline Stoltz, feminista dels països nòrdics, defineix el feminisme com una ideologia parcial que ha d'estar lligada de forma conscient o inconscient a una altra ideologia de classe. El feminisme contemporani conté diferents moviments feministes: el radical, el socialista i el liberal.



Pauline Stoltz

¹⁴ Fragment del llibre *Polémicas feministas*, Paloma Uria, Empar Pineda i Montse Olivan, Editorial Revolución, 1985

Imatge de Pauline Stoltz extreta de <https://www.flickr.com/photos/khunhans/14128110966>

El feminisme radical sosté que la contradicció més gran es produeix en funció del sexe i promou una confrontació. Les dones estan oprimides per les institucions patriarcales que tenen el control sobre elles i sobre la seva reproducció. Shulamith



Shulamith Firestone

Firestone, al seu llibre *La dialèctica dels sexes*¹⁵ (1971) sosté que les dones fan una classe social, però no es tracta d'una classe social econòmica, sinó sexual. Reclama una reorganització social que es basi en comunitats on es fomenti la vida

en comú de parelles i amics sense formalitats legals.

El feminisme radical té tres objectius centrals: reprendre el control sexual i reproductiu de les dones així com augmentar el seu poder econòmic, social i cultural, destruir les jerarquies i la supremacia de la ciència i crear organitzacions no jeràrquiques, solidàries i horitzontals. A més defensa la independència total dels partits polítics i dels sindicats. Dins del feminisme radical hi ha diverses corrents, com el feminisme materialista. Aquest corrent qüestiona la diferència que Christine Delphy defineix com neofeminitat i que comporta connotacions biologistes i essencialistes i no fan res més que augmentar els estereotips sexuals. Les feministes radicals també defensen el feminisme de la diferència, que té com a lema "Ser dona és meravellós".



Christine Delphy

El feminisme de diferència es va iniciar als anys setanta als Estats Units i a França, i defensa una oposició radical al patriarcat i a totes les formes de govern pròpies dels homes. Aquest feminisme, a més, reuneix moltes tendències ja que reivindica que el món de la dona es defineix en termes de poder i no-poder. El feminisme de diferència va tenir molt impacte a França i a Itàlia i va tenir molta força a Espanya. Va deixar ideòlogues com Annie Leclerc i Luce Yrigaray (França), Carla Lonzi (Itàlia) i Victòria Sendón de León (Espanya).

¹⁵ *The Dialectic of sex*, Shulamith Firestone, 1970.

Imatge de Shulamith Firestone extreta de

<https://www.theguardian.com/world/2012/sep/06/shulamith-firestone>

Imatge de Christine Delphy extreta de <https://christinedelphy.wordpress.com/>

Una tendència oposada la feminisme de diferència és el feminisme d'igualtat, que reconeix que les arrels del moviment es troben al sufragisme i la Il·lustració, però planteja aconseguir un aprofundiment de la igualtat fins arribar al punt d'aconseguir eliminar qualsevol diferència artificial en clau de sexe. A Espanya, es va obrir un debat per fer una anàlisi clarificadora del conservadorisme de la tendència de la diferència. Les seguidores d'aquesta tendència neguen l'existència de valors femenins i assenyalen que l'única diferència que hi ha és la que comença amb opressió. Segons Christine Delphy, feminista materialista i d'igualtat, en la societat actual no hi ha mascles i femelles, sinó construccions socials que hem anomenat *homes* i *dones*.

El feminisme liberal té molt pes als Estats Units i considera el capitalisme com el sistema que ofereix més possibilitats per arribar a assolir la igualtat entre homes i dones. Creu que la causa principal de la opressió de la societat és la cultura tradicional, que endarrereix i que impedeix l'emancipació de la dona. Considera que l'enemic principal del feminisme es la manca d'educació i la por que la societat té de veure dones al poder.

El feminisme socialista¹⁶ coincideix en alguns punts amb el feminisme radical, reconeixent la particularitat de la lluita feminista, però considera que la lluita s'ha



Emblema del feminisme socialista

d'incloure a la problemàtica de l'enfrontament global al sistema capitalista. Expressa que l'opressió de les dones s'eliminarà amb canvis que vagin més enllà d'aquells que afectin l'estructura econòmica. Relaciona, també, l'explotació de classe amb l'opressió de la dona, que està explotada pel capitalisme i ofegada pel patriarcat. Considera que el patriarcat existia anteriorment al capitalisme i que ha anat

evolucionant. És un corrent que va destacar principalment a Anglaterra i a Espanya, però amb importància a l'Amèrica Llatina, on va anar guanyant pes a finals del segle passat.

Emblema del feminisme socialista extret de <https://maudimeo3.wordpress.com/2014/06/08/por-que-ser-socialista-y-feminista/>

Durant la Primera Onada¹⁷ del feminisme la preocupació principal es basava en articular la lluita de les dones contra l'imperialisme, mostrant que la lluita feminista està estesa a diferents camps, com la revolució social com a eina per canviar-ho tot. A més, la lluita feminista és un moviment molt heterogeni, que es mou principalment pel sector popular. La Segona Onada del feminisme va impactar durant el segle xx i va servir per marcar diferències entre els ideals de la Primera Onada i la Segona, que ja creien que calia renovar-se i va durar uns vint anys. La Tercera Onada del feminisme va començar als anys 90 i ja no defensa una revolució social, sinó que es basa en la diversitat de pensament sobre la dona i el gènere. Actualment, ens trobem a la Quarta Onada del feminisme, que va començar el 2012 i que ha arrossegat totes les creences de les altres onades i ara defensa que tots els éssers humans són iguals i vol donar veu a totes aquelles dones marginades o silenciades per l'opressió masclista.



Manifestants de la
Primera Onada Feminista

Actualment, el feminisme és un corrent molt estès pel món i sobretot per la política, ja que a molts partits d'esquerra destaquen polítiques feministes als seus programes electorals¹⁸. A més, també s'ha conscienciat molt la societat sobre el feminisme, convertint-lo en un dels moviments més potents entre la joventut.



Símbol del feminisme

Pel que fa a J.K. Rowling, la podríem situar dins un feminisme bastant suau, ja que no utilitza els seus llibres com a arma per criticar la societat, però sempre col·loca personatges femenins molt forts i molt potents que recalquen la figura femenina en un món majoritàriament masculí.

1.3. Primer llibre sobre el feminisme

¹⁷ Imatge de les manifestants de la Primera Onada Feminista extreta de <http://blogs.bu.edu/guidedhistory/moderneurope/ipek-bilici/>

¹⁸ Símbol del feminisme extret de <http://comunicacio21.cat/sitemap-liniahospitalet/362-inici-liniahospitalet/inici-liniahospitalet-noticies/126548-igualtat-i-respecte-el-feminisme-pren-els-carrers>

El primer llibre del feminisme va ser publicat el 1405, *Le livre de la cité des dames* (*El llibre de la ciutat de les dones*), escrit per Christine de Pisan i va ser seguit per la seva seqüela *Le trésor de la cité des dames* (*El tresor de la ciutat de les dones*), també del 1405.

Ambdós llibres van ser escrits arran d'una altra famosa obra, les *Lamentationes Matheoluli*, les *Lamentacions* de Mateu de Bolonya, on s'explica la vida marital des del punt de vista que la vida de l'home és miserable per culpa de la dona. Al llegir això, Christine de Pisan va creure convenient escriure aquests llibres per fer veure a la societat que l'home i la dona eren bons, demostrant que la dona no feia la vida miserable a ningú.

El llibre de la ciutat de les dones està dividit en tres parts, i totes tres segueixen la mateixa estructura. En cada una Christine és visitada per una de les tres dames: Raó, Integritat i Justícia. Al principi de la història, Christine observa que creu que ha estat condemnada a ser una dona i que les dones són terribles realment. Cada part del llibre comença amb Christine proposant un estereotip femení, rebrà una visita per part d'una de les dames, que li explicarà que no és veritat i li donarà una llista d'exemples que corroboren la seva afirmació i farà que Christine torni a pensar que les dones no són terribles, ans el contrari, són genials.

Christine acaba el llibre havent construït la ciutat que les dames l'han ajudat a construir, amb les dones més brillants de tots els àmbits fins a l'època. A més, acaba el llibre confirmant la seva tesi inicial i demostrant que les dones i els homes són igual de bons, sense parlar dels drets ni les injustícies socials. Finalment, conclou dient a les dones que obeeixin els seus marits, crida que no correspon gens amb el feminisme reivindicat durant tota la seva història.

1.4. El feminisme al segle XXI

El feminisme, com s'ha pogut observar, evoluciona a mesura que evolucionen les demandes socials de cada època. Actualment s'enfronta a una societat exigent i exposada a la violència de gènere, les violacions, micromasclismes i neomasclismes.

1.4.1. Noves formes de masclisme

Actualment, la nostra societat es considera igualitària, i si algú pregunta pel carrer si ho considerem així poca gent donarà una resposta negativa. Però la veritat és que actualment la societat arrossega masclisme, però no ens n'adonem. El gran percentatge de gent que diu que vivim en una societat igualitària no s'adona que estem sotmesos al micromasclisme, i una part dels que diuen que no formen part d'un nou corrent, el neomasclisme.

El micromasclisme són aquells petits i quotidians exercicis de poder que permeten als homes fer allò que volen però impedeixen que les dones facin el mateix, segons Luis Bonino. El prefix "micro" fa referència al fet que són quasi imperceptibles ja que són accions que hem considerat quotidianes i que passen inadvertides. Això provoca que quan es denuncien siguin considerats exageracions. Els micromasclismes repercuten negativament en la capacitat de transformació social. Luis Bonino fa una classificació de tipus de micromasclisme:

- **Utilitaris:** s'utilitzen per abusar i aprofitar-se de les dones a l'hora de desenvolupar tasques associades al rol que se'ls assigna socialment. La no responsabilització per part dels homes en tasques de cura amb l'excusa de no saber com dur-les a terme.
- **Coercitius:** es tracta de realitzar una acció directa que permet remarcar la dominància de l'home. Hi trobem la intimidació, apropiació del lideratge, superioritat lògica masculina, control econòmic...
- **Encoberts:** consisteixen a limitar o reduir les accions de les dones a través de la utilització d'aspectes emocionals que converteixen aquests tipus de micromasclismes en molt difícils de percebre. Inclouen la desautorització, culpabilització del plaer, entre altres.

- De crisi: davant de situacions d'apoderament o reivindicacions de canvi per part de la dona, l'home intenta mantenir el domini i la situació de desigualtat promovent que ella se segueixi sentint dèbil.

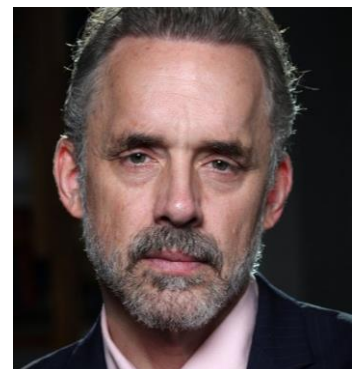
Sovint, la dona que és víctima de micromasclismes no n'és conscient i és precisament per això que s'ha de visualitzar on existeixen aquestes situacions i prendre mesures per fer-hi front, com fan les campanyes com #metoo, #amitambien de Twitter (veure *El feminisme a les xarxes socials*). L'Ajuntament de Barcelona proposa una sèrie de mesures per combatre el micromasclisme, que trobareu a l'annex 2:

- En l'àmbit individual cal educar-nos per reconèixer i poder respondre davant de situacions micromasclistes.

- En l'àmbit associatiu s'ha d'actuar en contra de totes aquelles actituds reiterades i qüestionar els rols de gènere establerts tradicionalment. A més, s'ha de desenvolupar un programa de caràcter feminista que promogui l'educació i sensibilització dels micromasclismes. Per últim, cal implicar els homes en la lluita feminista fent-los partícips de les reflexions i la transformació de l'entitat.

- En l'àmbit educatiu és molt important promoure iniciatives per prevenir les actituds d'aquest caràcter, ja que a l'adolescència és on es normalitzen. A més cal utilitzar la pedagogia per poder eliminar el caràcter masclista de la societat i no utilitzar el cos de la dona en la imatge gràfica i la difusió de les accions de les associacions, ja que perpetuen la concepció de la dona com a sexe dèbil al servei de l'home.

A part del micromasclisme, com he dit abans, ha nascut un nou corrent que considera que el feminisme ha creat la idea que la masculinitat és tòxica, deixant als nois un missatge devastador i sense futur, el neomasclisme¹⁹. Aquest corrent ha estat introduït per un psicòleg canadenc, Jordan Peterson. Ha estat definit com un guru de la masculinitat, defensor del patriarcat. Les seves



Jordan Peterson

¹⁹ Informació extreta de

<https://www.lavanguardia.com/vida/20181204/453323253042/antifeminismo-psicologo-culpa-hombres.html>

reflexions sorgeixen de la defensa de la biologia i de les jerarquies com a forma civilitzada d'organització. Peterson va ser entrevistat al *Channel 4* per Cathy Newman, i quan li va preguntar pel moviment *#metoo*, va deixar molt clar que part del problema rau en la incapacitat que té la dona a dir que no. Per tal de rebatre les tesis feministes, Peterson posa per exemple les llagostes i pregunta si les dones realment volen una persona poc competent com a parella. Paco Abril, professor de sociologia a la Universitat de Girona i membre de la plataforma Homes Igualitaris, considera que les afirmacions que ofereix Peterson són falses ja que "la desigualtat no és un tema biològic, sinó cultural, de com s'ha construït la societat".

L'exemple canadenc cau una mica lluny del nostre abast i és per això que a Espanya trobem una força política defensora d'aquest neomasclisme, Vox. Es tracta d'un partit polític que pretén eliminar el departament d'Igualtat del Govern d'Espanya o fins i tot considera reformar la llei de Violència de Gènere per tal que sigui una violència intrafamiliar, eliminant la consideració de víctima de la violència de gènere. Alguns pensen que aquí és on s'uneix el pensament d'Espanya i del Canadà, en una política contrària a la igualtat i defensora de la idea que el feminisme només es concep com a força contrària a l'evolució de l'home, no de la dona.

1.4.2. El feminisme a les xarxes socials

Fa un temps, a les xarxes socials van començar a tenyir-se de lila quan les dones van decidir denunciar abusos, assetjaments, violència o fins i tot quan van començar a reclamar el seu lloc a la societat amb un seguit d'etiquetes:

- *Me Too*, a Espanya arribada com *A Mi También*

És una etiqueta creada per la activista Tarana Burke el 2006, però que va explotar deu anys després quan el fenomen es va escampar per Hollywood, mostrant actrius que havien estat abusades sexualment per homes influents. El cas que va fer destapar el moviment va ser el del productor cinematogràfic Harvey Weinstein, i algunes de les actrius que van treure a la llum els abusos van ser Angelina Jolie, Gwyneth Paltrow o Cara Delevigne.

A Espanya, podem destacar l'etiqueta *AMiTambién* ²⁰, que condemna micromasclismes que han rebut dones influents i que han deixat com a testimoni a vídeos i entrevistes. És el cas d'Inés Arrimadas, diputada de Ciutadans al Parlament de Catalunya i líder de l'oposició. Ella ha denunciat fets com que després d'un debat parlamentari se li comenti la roba que duia, i no el contingut del seu discurs. Denuncia, a més que a moltes dones poderoses se'ls preguntin on està el seu cap, quan realment són elles.

En el sector cinematogràfic també s'han aixecat veus, com és la de l'actriu guardonada Letícia Dolera, que ha escrit diversos llibres de caire feminista. Ella condemna que l'hagin considerat inferior o hagin posat en dubte l'autoria de la seva feina només per ser una dona.

Un vídeo de la pàgina web de Diario.es, mostra testimonis de diverses dones



Vídeo #AMiTambién

influents que han estat víctimes de micromasclisme, des de dones implicades en la política (Cristina Cifuentes, Elena Valenciano, Inés Arrimadas) fins a jugadores de bàsquet (Amaya Valdemoro).

²⁰ Imatge del vídeo #Amítambién extreta de https://www.eldiario.es/norte/navarra/Pamplona-eldiarioes-reflexionan-perspectiva-cobertura_0_826618084.html

- On Són les Dones

És una campanya de les xarxes socials que reclama la invisibilitat de les dones en certs àmbits, com el científic o el periodisme esportiu. Sota aquesta etiqueta també es fa una crida a la inclusió de la dona en tots els actes públics, requerint una presència més àmplia de la figura femenina a tots els àmbits.

- My Dress My Choice

És un moviment nascut a l'Àfrica per reivindicar la llibertat de vestir de les dones sense necessitat de ser increpades quan van pel carrer o, fins i tot, de ser abusades sexualment per anar vestides amb una roba curta o cenyida.

1.4.3. Dones influents

Al segle XXI hi ha hagut un seguit de dones que han servit com a líders per la lluita feminista tant en l'àmbit estatal com en el mundial. Començarem per les catalanes i espanyoles i acabarem amb una d'americana i una d'africana.

- Bel Olid

Isabel Olid²¹ és una escriptora, professora i traductora mataronina. Ha escrit molts llibres, com són *Tina Frankens* (Fanbooks, 2018), una adaptació femenina del famós *Frankenstein* (Mary Shelley, 1823), *Viure amb la Hilda (i els seus inconvenients)* (Estrella Polar, 2017), un llibre sobre la convivència i les seves dificultats.



Isabel Olid

Com a escriptora feminista ha escrit un parell de llibres molt importants i amb molt impacte. El primer és *Les heroïnes contraataquen: models literaris contra l'universal masculí* (Pagès editors, 2011). En

²¹ Imatge d'Isabel Olid extreta de <https://www.eltemps.cat/article/1200/bel-olid-els-unics-que-shan-doposar-a-les-quotes-son-les-persones-inutils/>

aquest llibre fa una crítica de totes aquelles rondalles tradicionals on la dona és sempre la dèbil i els dona un toc feminista que trenca amb els estereotips tradicionals.

A més, també ha escrit *Feminisme de butxaca: kit de supervivència* (Angle Editorial, 2017). En aquest llibre, un gran model pel feminisme des del meu punt de vista, parla de temes tan importants com la violència de gènere, l'adaptació de les dones a la societat, #OnSónLesDones, i proposa una llista de vocabulari essencial per entendre la societat. Finalment, proposa uns bàsics del kit de supervivència, un llistat de llibres que complementen aquest kit. Ella mateixa en aquest llibre fa referència a la seva fantasia, una metralleta. Diu que a cada comentari masclista, cada actitud, que hi posaria la metralleta, però que mai ho posaria a la pràctica. Es lamenta d'una societat que educa les nenes a callar, sempre a callar, i que no ensenya les noies a defensar-se, sinó a evitar la confrontació. Això, diu ella, duu a un problema quan es troben a la confrontació mateixa, però quan una dona parla subverteix el sistema. D'aquest llibre a mi m'agrada destacar una fragment en concret²²: "L'autora Soraya Schemaly proposa en un article ensenyar tres frases a les nenes: *Això ja ho he dit jo*, per evitar que se'ns ignori quan parlem i que els homes s'apropriïn de les nostres idees. *No m'interrompis*, per trencar el domini masculí dels torns de paraula. *Això no cal que m'ho expliquis*, per evitar el famós *mansplaining*, en què un home que probablement sap menys que la seva interlocutora li explica el que ella acaba de dir." I m'agrada destacar-lo perquè és una manera d'expressar com s'hauria d'educar les nenes per poder sortir al carrer i dir el que vulguin, sabent-ne més que ningú.

El feminisme que predica Bel Olid és diferent a tot aquell que hem estudiat perquè utilitza la literatura com a arma més poderosa per influir a la ment de les joves i canviar les actituds passives davant de la societat masclista. En una entrevista feta al diari *Público*²³ ella diu que "Tenim una generació de dones a les quals ens sua la figa l'aprovació dels homes", ella pensa que les generacions que

²² Fragment extret del llibre *Feminisme de butxaca: kit de supervivència*, Bel Olid, Angle Editorial, 2017

²³ Fragment de l'entrevista extret de <https://www.publico.es/public/bel-olid-tenim-generacio-dones.html>

Imatge de Natza Farré extreta de <http://www.elcritic.cat/entrevistes/natza-farre-el-micromasclisme-es-el-germen-de-la-mort-de-les-dones-12243>

estan pujant són de dones fortes i independents i que la transició que estem patint de la cultura masclista a la cultura feminista no s'ha de concebre com “posem dones només perquè són dones”, sinó “posem dones perquè són més bones que la meitat dels homes que hi surten, però estan silenciades.”

- **Natza Farré**

Natza Farré és una periodista i comunicadora feminista que escriu articles a la premsa i participa a diferents programes radiofònics. Ha escrit el llibre *Curs de feminisme per a microones* (Ara Llibres, 2016).

A una entrevista per al portal *Catorze.cat*, defineix el feminisme com una defensa dels drets humans, i a més, diu que “si ets dona no tens més remei (que ser feminista), perquè t'ataquen directament, però si ets home i defenses els drets humans, ho has de ser sí o sí, perquè nosaltres tenim drets humans no reconeguts”. En aquesta entrevista, també fa una crítica de les frases fetes en català, que moltes donen una connotació negativa a la dona i afalaguen l'home. En general, defensa un feminisme amb una dona independent i recolza una redefinició de les masculinitats. Un feminisme que utilitza l'humor per arribar a la gent però que segueix tenint els ideals molt clars.



Natza Farré

- **Leticia Dolera**

Leticia Dolera és una actriu i directora de cinema catalana, guardonada amb el Goya per millor directora novell. A part d'una carrera cinematogràfica brillant, també té rellevància en la lluita feminista, ja que aprofita la seva posició influent per denunciar el masclisme. Ha escrit *Morder la manzana: la revolución será feminista o no será* (Planeta, 2010), on barreja referències feministes amb experiències personals. A una entrevista²⁴ a *El Confidencial* assegura que és el llibre que li hauria

²⁴ Fragment de l'entrevista https://www.elconfidencial.com/cultura/2018-03-05/leticia-dolera-actriz-morder-la-manzana-entrevista_1529779/

agradat llegir a ella quan tenia divuit anys. A la mateixa entrevista, diu que “un home masclista pot abusar de tu, et pot agredir, et pot assetjar i fins i tot matar, (...) el que



Leticia Dolera

passa és que trobar-te una dona masclista fa més mal”. En aquest llibre aposta per la reivindicació del feminisme des d’una vessant pública, d’aprofitar la posició que tenen algunes dones per denunciar actes masclistes o, fins i tot, per reformar el sistema educatiu ja que, com diu ella a la mateixa entrevista, “em sembla molt greu que el sistema educatiu obviï la història feminista. Ens han robat referents”.

Últimament, però, Leticia Dolera s’ha vist involucrada en un escàndol arran de l’acomiadament de l’actriu Aina Clotet en la seva última producció cinematogràfica. L’acomiadament es deu a l’embaràs d’Aina Clotet, i Leticia Dolera justifica que creu que una dona embarassada no és adient per al paper que ha de representar. Aina Clotet, en el seu comunicat (que trobareu a l’annex 3), assegura que la van acomiadar perquè el preu de l’assegurança de la producció augmentava molt si hi havia una embarassada al càsting, tot i que ella es va oferir a pagar la diferència de la seva butxaca. L’actriu catalana, en aquest mateix comunicat, diu que cap dona hauria de sentir que ha d’amagar un embaràs per tal d’aconseguir una feina, i menys encara, s’hauria de sentir desemparada legalment en el moment en que admet aquest embaràs.

Leticia Dolera ha respost aquestes acusacions justificant l’acomiadament dient que un dels motius que l’ha duta a prendre aquesta decisió és que la tecnologia no pot amagar la panxa d’embarassada. L’escriptora i directora ha fet un comunicat públic, que trobareu a l’annex 3 en el qual demanava disculpes a l’actriu i exposava els motius de l’acomiadament. Dolera, a més, també ha aprofitat per posar la falta de comunicació com a culpable de gran part del problema i per fer una crida per lluitar contra aquestes actituds que provoquen acomiadaments per culpa d’embarassos.

- **Gemma Lienas**

Gemma Lienas²⁵ és una activista, escriptora i política feminista catalana. Ha escrit llibres tan per a joves com per a adults en què denuncia temes com el masclisme instaurat a la societat i la prostitució. Ha rebut diferents premis per les seves obres feministes, com el Premi Participando creamos espacios de Igualdad en la categoria d'Art i Cultura (2008), atorgat pel Consejo de las Mujeres del Municipio de Madrid pel conjunt de tota l'obra. D'aquesta obra cal destacar la col·lecció juvenil de la Carlota, *Així és la vida, Carlota* (Estrella Polar, 2009), *El diari lila de la Carlota* (Empúries, 2001), en què parla sobre el feminisme, *El diari vermell de la Carlota* (Empúries, 2004), sobre sexualitat, *El diari blau de la Carlota* (Empúries, 2006), sobre violència, *El diari groc de la Carlota* (Empúries, 2010), sobre les drogues. Gemma Lienas va ser una de les pioneres a fer servir l'expressió de “posar-se les ulleres liles” per observar la realitat. Ella mateixa ho defineix com l'actitud d'obrir els ulls per observar la realitat amb la seva cruesa masclista.



Gemma Lienas

- **Maria Aurèlia Capmany**

Maria Aurèlia Capmany va ser una escriptora barcelonina (1918-1991). La seva vida ja estava envoltada de política i de cultura, ja que la seva mare, Maria Farnés, era una membre activa d'Esquerra Republicana i folklorista, i el seu pare, Aureli Capmany, era un escriptor.

Capmany va escriure en tots els gèneres, des de novel·la curta fins a teatre. A més, va ser una de les primeres catalanes en fer servir la literatura per parlar del feminisme i fer una crítica de la societat.

Imatge de Gemma Lienas extreta de <https://aulaintercultural.org/quien-es-quien-en-interculturalidad/gemma-lienas/>

Imatge de Maria Aurèlia Capmany extreta de https://llegim.ara.cat/2018/01/27/opinio/Maria-Aurelia-Capmany-Simone-Beauvoir_1950415018_50589375_1500x1001.jpg

El primer llibre feminista que va escriure va ser *Necessitem morir* (1949), que va ser seguit per *La dona a Catalunya* (1966). Aquest darrer llibre sorgeix de llegir la definició d'orgasme per part del diccionari Fabra, i de la redefinició d'orgasme van sortir una dotzena més de llibres feministes que parlen de diferents temes socials, que converteixen Maria Aurèlia Capmany en una avançada socialment. L'any 2018 s'ha celebrat l'any Capmany, on s'han fet reedicions d'obres de l'escriptora i s'ha publicat un llibre que no havia sortit a la llum, *Quim/Quima* (Males Herbes, 2018).

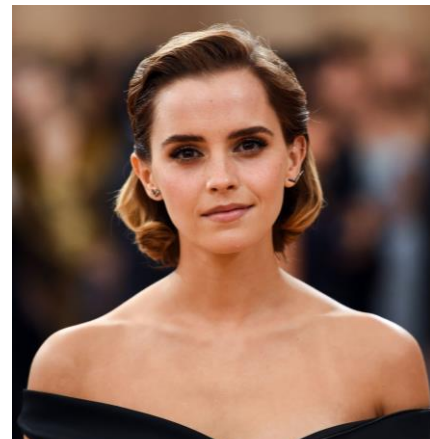


Maria Aurèlia Capmany

Resulta sorprenent com alguns dels seus escrits fa trenta anys resulten totalment aplicables a la realitat actual.

- **Emma Watson**

Emma Watson és una actriu britànica que va debutar al món cinematogràfic amb la saga de Harry Potter i que posteriorment ha actuat a pel·lícules com *La Bella i la Bèstia* (Disney, 2017). Al marge d'una carrera cinematogràfica potent amb tan sols 28 anys, té molt pes dins el feminisme.



Emma Watson

El 2014 va fer un discurs a l'ONU ²⁶ explicant la seva campanya HeForShe i els motius pels quals ella es feminista. Ella, en aquest discurs, que trobareu complet a l'annex 3, explica que “quan tenia vuit anys em deien manaire perquè volia dirigir les obres de teatre que fèiem als nostres pares, però els nois no ho eren. Quan tenia catorze anys la premsa va començar a sexualitzar el meu cos. Als quinze, les meves amigues van començar a deixar els

²⁶ Fragment del discurs extret de <http://www.unwomen.org/en/news/stories/2014/9/emma-watson-gender-equality-is-your-issue-too>

Imatge d'Emma Watson extreta de <https://www.lapagina.com.sv/wp-content/uploads/2018/10/emma-watson-2016-3-hd.jpg>

seus equips esportius per no estar massa musculades. I quan en tenia divuit, els meus amics no podien expressar els seus sentiments. Quan vaig observar tot això em vaig començar a qüestionar les assumpcions que van lligades als sexes, i quan vaig decidir que era feminista”.

Tot i això, es lamenta que el feminisme ha agafar una connotació negativa i que la gent fa massa cas a la paraula que no pas a la idea que transmet, a la lluita per la igualtat. En aquest discurs exposa que la feina del pare està infravalorada a la de la mare a l'hora de criar una filla o un fill, que la taxa de suïcidi masculí és superior al de qualsevol altra taxa de mort al Regne unit i lamenta que no hi ha cap país al món que pugui afirmar amb total certesa que té igualtat de gènere. Tanca el seu discurs fent dues preguntes, per cada vegada que dubtem de fer alguna cosa “Si no ho faig jo, qui? Si no ho faig ara, quan?”. Aquest moviment HeForShe és una campanya per promoure la igualtat de gènere a la societat, patrocinada i fundada per ella

- **Chimamanda Ngozi Adichie**

Aquesta escriptora i activista nigeriana ha escrit llibres com *Tothom hauria de ser feminista* (Edicions 62, 2014) on recull el discurs que va fer a una xerrada TED²⁷, que trobareu completa a l'annex 3. Hi explica com és ser feminista i els grans problemes de la societat: “Ensenyem a les noies a tenir vergonya, ‘Tanca les cames’ ‘Tapa’t’. Les fem sentir com si, per haver nascut dones, ja siguin culpables d’alguna cosa. I així, les noies creixen per convertir-se en dones que no poden sentir desig. Dones que callen. Que no poden dir què pensen de debò”.



Chimamanda Ngozi Adichie

²⁷ Fragment de la xerrada extret de

https://www.ted.com/talks/chimamanda_ngozi_adichie_we_should_all_be_feminists

Imatge de Chimamanda Ngozi Adichie extret de

<https://pixel.nymag.com/imgs/daily/vulture/2018/07/05/02-chimamanda-2.w512.h600.2x.jpg>

Ella explica que quan era petita estava discutint amb un company seu i que li va dir “Saps que ets una feminista? No era cap compliment. Me’n vaig adonar pel to que va fer servir, el mateix to amb el qual algú et podria dir: ‘Ets partidari del terrorisme’”. Va ser aquell moment que va començar a pensar que realment era una feminista. Ella diu que “el feminisme, lògicament, forma part dels drets humans en general, però decidir utilitzar l’expressió vaga de drets humans és negar el problema específic i concret del sexe. Seria una manera de negar que el problema del gènere se centra en les dones. Que el problema no és ser humà, sinó concretament ser una dona”. I afegeix que “el problema de gènere és que prescriu com *hauríem* de ser en comptes de reconèixer com som”.

Chimamanda ofereix un feminisme força diferent dels anteriors, perquè pren un enfocament negre que, en certa manera, dona un altre punt de vista al feminisme. Considera que el feminisme és una cosa òbvia i que tothom ho hauria de ser, perquè és a favor dels drets humans i una societat igualitària serà una societat més justa. A part de la lluita feminista, també promou altres campanyes, com la *Wear nigerian*, una campanya d’Instagram en la que promou la compra de marques nigerianes per tal d’enriquir una economia més aviat pobra.

1.5. Tests

1.5.1 Test de Bechdel

El test de Bechdel és una prova avalua el masclisme principalment en les produccions cinematogràfiques. És un test molt informal que es basa en tres preguntes:

- Hi apareixen dues dones amb nom i cognom?
- Parlen entre elles?
- La seva conversa no gira al voltant d'un home?

Si la resposta de les tres preguntes és afirmativa, la pel·lícula passa el test.

Tot i que sembla un test fàcil de superar, de les 89 pel·lícules guanyadores de l'Òscar a la millor producció, més de la meitat no el passen²⁸. Ara bé, aquest test no és perfecte ja que no té en compte algun factor rellevant, com és el temps que dura la conversa entre les dues dones.

Pel·lícules que sí que passen el test

- *Males mares* (2016)
- *Begin again* (2014)
- *Rastres de sàndal* (2014)
- *Lady bird* (2017)
- *La llamada* (2017)
- *The greatest showman* (2017)
- *Alícia a través del mirall* (2016)

Pel·lícules que no passen el test

- *Toy story* (1995)
- *Up* (2009)
- *El show de Truman* (1998)
- *X-Men* (2000-2003-2006-2009-2011)
- *Lara Croft: Tomb Raider* (2001)
- *Gladiator* (2000)

²⁸ Dades extretes de <https://www.bbc.com/mundo/noticias-43236771> i de <https://www.filmin.es/coleccion/test-de-bechdel>

- *Brave* (2012)

Sèries que sí que passen el test

- *Friends* (1994-2004)
- *Joc de trons* (2011-)
- *Orange is the new black* (2013--)
- *Lost* (2004-2010)
- *Anatomia de Grey* (2005--)

Sèries que no passen el test

- *The Big Bang Theory* (2007--)
- *Narcos* (2015-2017)

1.5.2. Test de Finkbeiner

Aquest test consisteix a observar com els mitjans de comunicació representen les persones segons el seu gènere. De la mateixa manera que el test de Bechdel es basa en una sèrie de preguntes, aquest té forma d'una llista recordatori de criteris que revisen el sexisme dels articles que parlen sobre biografies de les dones, especialment en el camp de l'enginyeria o la ciència.

El test de Finkbeiner es valora depenent de si en l'article apareix en algun punt alguna de les frases següents:

- El fet que sigui dona com a característica més definitòria.
- La feina del marit de la dona.
- La conciliació de la feina amb la maternitat.
- La manera maternal de relacionar-se amb els seus subordinats.
- Com es va quedar sorpresa en conèixer la competència ferotge en el seu camp científic.
- Com és un model femení per a altres dones.
- Treure importància al fet o la circumstància que motiva l'entrevista i prendre com a element central que és la primera dona que ho ha fet.

Aquest test pren el nom d'Ann Finkbeiner, que es va negar a escriure un article a una revista sobre una astrònoma vista com a dona.

1.5.3. *Altres tests*

- La síndrome de la Barrufeta

La síndrome o principi de la Barrufeta es presenta quan els personatges d'un programa o d'una pel·lícula són tots homes excepte una única dona. Aquest concepte va aparèixer per primera vegada quan una periodista, Katha Pollit, va anomenar-lo a un article del *New York Times*. Aquest article es queixava de la manca de dones als programes de televisió que servissin com a exemple per la seva filla. Alguns exemples d'algunes barrufetes són:

- Princesa Leia d'*Star Wars*
- Vídua Negra d'*Els Venjadors*
- Letty de *The Fast and the Furious*
- La Penny a les primeres temporades de *Big Bang Theory*

1.6. Feminisme per a infants

Actualment, la indústria cinematogràfica està fent un tomb per tal de deixar de mostrar als infants una princesa que necessita un príncep per salvar-la i comença a mostrar princeses, o noies normals, que són fortes i poderoses i que enlloc de mostrar la seva necessitat de trobar un home perquè les salvi, mostren que elles soles poden lluitar contra el món.



Les princeses d'en *Ralph trenca l'Internet*

Un clar exemple el trobem a la pel·lícula *Ralph trenca l'Internet*²⁹ (Walt Disney Animation Studios, 2018), amb una escena que mostra totes les princeses que aquest estudi d'animació a creat reunides en una sala. En el moment en que la Vanellope von Schweetz, la companya de l'aventura a través d'internet d'en Ralph, entra en aquesta sala totes les princeses la senyalen amb elements que li podrien fer mal, preparades per atacar. Però la Vanellope els diu que ella també és una princesa, i és llavors quan les princeses comencen a disparar preguntes com per exemple: "Tens mans màgiques? Tens cabells màgics? Et parlen els animals? T'han enverinat o maleït? T'han segrestat o fet esclava? Has fet un pacte amb una bruixa malvada que t'ha canviat la veu per uns peus humans? T'han fet mai un petó d'amor veritable? Tens problemes amb el teu pare?". Quan la nena respon que no a tot això, li pregunten si tothom assumeix que els seus problemes s'han resolt perquè un home gran i fort ha vingut a solucionar-los, ella respon que sí. Llavors totes exclamen que sí que és una princesa.

²⁹ Imatge de les princeses d'en *Ralph trenca l'Internet* extreta de [https://i.amz.mshcdn.com/ebEiYWPGf0hiO985f4XQKW4t31Q=/950x534/filters:quality\(90\)/https%3A%2F%2Fblueprint-api-production.s3.amazonaws.com%2Fuploads%2Fcard%2Fimage%2F850646%2Fecc81a42-e410-4e03-a226-1ef820f47d1d.jpg](https://i.amz.mshcdn.com/ebEiYWPGf0hiO985f4XQKW4t31Q=/950x534/filters:quality(90)/https%3A%2F%2Fblueprint-api-production.s3.amazonaws.com%2Fuploads%2Fcard%2Fimage%2F850646%2Fecc81a42-e410-4e03-a226-1ef820f47d1d.jpg)

Aquesta escena mostra com Disney està intentant trencar amb aquells estereotips tan marcats de les princeses dèbils i mostren princeses que ja estan cansades que se les mostri així. Aquest model de princesa trencadora amb els estereotips, ja els va mostrar la pel·lícula *Shrek tercer* (DreamWorks Animations, 2007). Aquesta pel·lícula mostrava com princeses com la Bella Dorment o la Blancaneus, juntament amb la Reina i amb dues princeses transvestides lluitaven contra els guàrdies de la torre.

A més, al món literari s'hi van incorporar una adaptació dels contes infantils dels germans Grimm on els personatges perdien els estereotips sexistes i apareixien com a personatges políticament correctes. He extret els quatre contes que parlen sobre dones del llibre de James Finn Garner, traduït per Quim Monzó i Maria Roura,³⁰ *Contes per a nens i nenes políticament correctes*. Només hi ha quatre contes que parlen sobre la dona i n'he subratllat les diferències principals respecte l'obra original:

- La Caputxeta Vermella

En aquesta història, Garner canvia el nom de la Caputxeta i l'anomena Caputxa Vermella. L'àvia de la Caputxa no es troba malament sinó que la Caputxa només li va a portar menjar perquè vol. Un cop es troba el llop al bosc, ella determina que no li ha de fer cas i, quan arriba a casa de l'àvia, el llop se l'ha cruspit. La Caputxa i el llop comencen una baralla i, quan la Caputxa es posa a xisclar, arriba un caçador que pretén decapitar el llop amb una destrat. La Caputxa s'enfada molt amb el caçador perquè està implicant que ella i el llop no poden resoldre el conflicte. Al sentir això, l'àvia surt de dins el llop i decapita el caçador, permetent que ella, la Caputxa i el llop visquin en una societat comunitària.

- La Ventafocs

La Ventafocs és una noia que viu explotada per la seva madrastra i les seves germanastres que li fan fer de minyona. Quan el príncep celebra una festa per commemorar l'aniversari de l'inici de l'explotació de la pagesia, totes hi són convidades excepte ella. Llavors, ella rep una visita del seu *fad* (entès com una fada masculina) i li permet anar al ball. Un cop arriba al ball, tots els homes es fixen en

³⁰ *Contes per a nens i nenes políticament correctes*, James Finn Garner, Quaderns Crema, 1995

ella i comencen una baralla per tal d'aconseguir-la. Les dones la culpen d'aquell acte tan lleig i es posen a discutir tan fort que no senten les campanades de les dotze, que provoquen que l'encanteri desaparegui.

Quan la Ventafocs torna a anar vestida com una criada, i les altres veuen que està molt còmode, totes les altres dones es treuen els vestits incòmodes i s'apoderen del regne. Amb el regne sota el seu poder, fan que els homes s'haguin de posar aquells vestits tan incòmodes que portaven les dones, i la Ventafocs obre una fàbrica de vestits còmodes.

- La Rínxols d'Or

El conte de la Rínxols d'Or canvia radicalment quan Garner determina que la Rínxols d'Or és una biòloga que vol estudiar el moviment dels ossos antropomòrfics i els posa trampes amb microxips i tranquil·litzants a l'esmorzar. Els ossos tornen de fer el seu passeig matutí i descobreixen que l'esmorzar fa una olor estranya, que hi ha trampes per la casa i troben la Rínxols d'Or amagada a la casa. Al descobrir-ho tot, els ossos se la cruspeixen (tot i ser vegetarians).

- La Blancaneu

La Blancaneu és una noia sense mare, amb un pare que troba una dona, però mor. La seva madrastra, la reina, odia la Blancaneu per ser més bella que ella i envia un caçador perquè la mati, però el caçador la deixa lliure. La Blancaneu s'endinsa al bosc i troba els Set Altíssims Gegants, que no volen que la seva presència femenina entorpeixi la convivència entre ells. És per això, que decideixen obviar-la i fer-la fora de casa. Els Set Altíssims Gegants ja no exploten la mina sinó que cuiden el bosc i, de tant en tant, organitzen trobades espirituals. Quan la Reina s'assabenta que la Blancaneu es viva, va al bosc, disfressada, i li ofereix una poma i, quan la Blancaneu es disposa a pagar, la Reina es posa a plorar perquè es considera més lletja que la Blancaneu. Al veure-ho, la Blancaneu li ensenya que ha de fer per ser com ella i passen tot el dia juntes. Al final del dia, es mengen la poma les dues i es desmaïen les dues. Els Set Altíssims Gegants se les troben quan tornen de la trobada espiritual amb un Príncep del reialme del costat, que té impotència, però veure la bellesa de la Blancaneu el cura. Al veure l'efecte de la bellesa de la Blancaneu, els Set Altíssims Gegants plantegen un negoci que curi la impotència només amb mirar la Blancaneu, i es disposen a traslladar-les a totes

dues, però es desperten en mig del trajecte i els acusen d'haver-les volgut utilitzar. Finalment, la Blancaneu i la Reina acaben expulsant els Set Altíssims Gegants del bosc, juntament amb el Príncep, i obren un centre de fitness per tot aquell que vulgui cuidar la seva imatge.

Seguint aquesta línia, podem destacar *Les heroïnes contraataquen: models literaris contra l'universal masculí a la literatura infantil i juvenil* (Pagès Editors SL, 2011) de Bel Olid, on fa una crítica de les rondalles tradicionals que mostren una dona dèbil atorgant un toc feminista als contes. En destaca set exemples: *L'aventura de la Cecília i el drac*, on parla de la necessitat de trobar-se a un mateix i mostra un final on la protagonista no es casa ni mor. *Tres germanes de lladres*, on mostra la recerca de la felicitat i l'aparició de dones independent allà on vagis. *Clara, la niña que tenía sombra de chico*, on ensenya que no hi ha coses per a nens ni coses per a nenes, sinó que els infants són lliures de sentir-se identificats amb el que vulguin, i com els pares i les mares, molt sovint, no saben reaccionar quan els fills els diuen que no accepten els models establerts per la societat. *Pippi Calcesllargues*, un clàssic rebel que utilitza el sentit de l'humor com a arma contra l'autoritat irreflexiva, i que té sempre al costat la comparació de dos nens perfectes, segons l'estereotip de l'època. *Matilda*, que mostra una nena que va en contra de tots els estereotips, fins al punt de ser considerada dolenta, o generar més debat del que seria socialment acceptat. *Coraline*, que mostra el terror psicològic que poden arribar a patir aquells nens i nenes que tenen uns pares tan ocupats. Per últim, *Emily the Strange. Els dies perduts*, on es mostra el combat constant entre el bé i el mal i una protagonista que, com la Pippi, fa servir l'humor per desacreditar l'autoritat irracional.

En aquest llibre, Bel Olid vol mostrar que totes aquelles rondalles de nenes, són molt més que això i que d'elles i de les seves protagonistes es poden extreure heroïnes universals que lluitin contra els estereotips universals literaris.

2. HARRY POTTER

“La felicitat es pot trobar fins i tot en els moments
més foscos, només cal encendre el llum”.

ALBUS DUMBLEDORE

2.1. L'autora: J.K. Rowling



J K Rowling

Tal com s'expressa a la seva pàgina web³¹, Joanne Kathleen Rowling és una escriptora britànica nascuda el 1965 a Bristol. Els seus pares, Peter i Anne, eren un enginyer aeronàutic i una professora de química a l'escola on la mateixa Joanne va assistir.

Va passar la infantesa entre llibres i afirma que no només n'estava envoltada sinó que vivia pels llibres.

Des de ben petita tenia clar que volia ser escriptora i amb onze anys ja havia escrit dues obres: una narració curta, *Rabbit*, i una novel·la sobre set diamants maleïts i la gent que els posseïa, però no han estat mai publicades. Als divuit anys va marxar de casa i se'n va anar a estudiar a Exeter, on va estudiar francès amb l'objectiu de convertir-se en una secretària bilingüe. A Exeter es va interessar tant per la cultura clàssica que d'allà i de la seva gran passió a les llengües llatines naixerien, anys després, els encanteris de la famosa saga, Harry Potter.

Va viure un any a París per posar en pràctica el francès i quan es va graduar va tornar al Regne Unit, però aquesta vegada a Londres. Allà va treballar a Amnistia Internacional com a investigadora, però al cap de pocs anys va marxar al nord de Portugal a viure i a ensenyar anglès. A



J.K. Rowling amb Jorge Arantes

³¹ - <https://www.jkrowling.com/about/>

Imatge de J. K. Rowling extreta de la mateixa pàgina web

Imatge amb Jorge Arantes extreta de <https://mom.me/entertainment/110982-things-jk-rowling-did-when-she-was-broke-will-surprise-you/item/she-got-divorced/>

Portugal va conèixer el seu futur marit, Jorge Arantes (1992), i junts van tenir una filla, la Jessica (1993).

La seva estada a Portugal va acabar quan a finals del 1995 es va separar de Jorge Arantes i va tornar al Regne Unit, concretament a Edimburg. Ho va fer amb la seva filla i tres capítols de la primera novel·la de la saga que li donaria un nom arreu del món. Va continuar treballant com a professora a les escoles municipals d'Edimburg mentre escrivia les novel·les durant el temps lliure. A Edimburg va conèixer ³²Neil Murray, el seu segon marit des del 2001, i junts van tenir dos fills: en David (2003) i la Mackenzie (2005).



J.K. Rowling amb Neil Murray

És prou conegut com li va resultar de difícil trobar una editorial que acceptés el manuscrit de la seva primera novel·la com a adulta. Però finalment, el 1998 *Harry Potter i la Pedra Filosofal* va aparèixer al Regne Unit com a *Harry Potter and the Sorcerer's Stone* ('Harry Potter i la pedra del bruixot'). Aquest primer llibre va ser adaptat a la gran pantalla el 2001, sota la direcció de Chris Columbus. L'èxit de la pel·lícula va desencadenar la creació de set llibres més que van acabar de publicar-se el 2007 i de vuit pel·lícules que van acabar de rodar-se i d'estrenar-se el 2011.

J. K. Rowling també ha publicat més llibres amb el seu nom real i alguns sota el pseudònim de *Robert Galbraith*. Ha escrit llibres fora de la saga però que estan relacionats amb el món de la màgia: *Animals fantàstics i on trobar-los* (Little, Brown & Company, 2001), *Quidditch a través dels temps* (Grup62, 2001) i *Les Rondalles de Bard el Gallard* (Grup62, 2008). Sota el pseudònim ha escrit tres llibres: *El cant del Cucut* (Little, Brown & Company, 2013), quan encara no es relacionava el pseudònim *Robert Galbraith* amb l'escriptora britànica, *El cuc de seda* (Grup62, 2014) i *L'ofici del mal* (Edicions Salamandra, 2015).

³² Imatge amb Neil Murray extreta de

http://www1.pictures.zimbio.com/gi/J+K+Rowling+Neil+Murray+Harry+Potter+Deathly+x_4Xh33RawNI.jpg

Rowling va escriure la primera novel·la no adreçada a un públic infantil i juvenil, *La vacant imprevista* (Grup62, 2015). Va tenir igualment una gran acollida, va ser traduïda a 44 idiomes i ja té una adaptació de televisió a càrrec de la BBC.

El 2008, Rowling va fer el discurs de benvinguda a Harvard, que es va editar en forma de llibre il·lustrat amb el títol *Viure bé la vida: els beneficis inesperats de la fallida i la importància de la imaginació*. A més, el 2016 va escriure *Harry Potter i el Llegat Maleït*, la seva primera obra teatralitzada. A dia d'avui, ja té un lloc a Londres i també a Broadway.

Joanne Rowling ha estat molt guardonada des del 1998, quan va guanyar el premi d'Autora de l'Any per l'Associació de Llibreters i el premi de Llibre infantil de l'Any per part dels Premis Britànics del Llibre³³. Aquests dos guardons els va repetir el 1999. Dos anys més tard va rebre l'Ordre de l'Imperi Britànic i el 2003 el premi Princesa d'Astúries³⁴ a la Concòrdia. El va guanyar al estipular que els infants necessiten contes per poder-se traslladar a llocs i a cossos que físicament són inaccessibles ja sigui per impossibilitat o perquè no són suficientment madurs.

El 2004 va obtenir el premi de ficció WH Smith i el 2007 la medalla d'or de Blue Peter. El 2008, quan va fer el discurs d'inauguració del curs de Harvard, li van concedir el títol d'Oradora del Primer Dia. Aquest mateix 2008 va guanyar el premi d'Edimburg³⁵, el de James Joyce³⁶ per part de la Universitat de Dublín, el de *South Bank Show*³⁷ per Èxit Espectacular i el premi d'Èxit d'una vida (*Lifetime Achievement Award*) per part de *British Book Awards*.

A França va ser nomenada Cavaller de la Legió d'Honor (*Chevalier de la Legion d'Honneur*³⁸) el 2009. Un any més tard, a Dinamarca, li van concedir el premi de

³³ Pàgina oficial dels premis britànics del llibre: <https://www.thebookseller.com/events/british-book-awards>

³⁴ Pàgina oficial premis Princesa d'Astúries: <http://www.fpa.es/es/premios-princesa-de-asturias/premiados/2003-joanne-kathleen-rowling.html?especifica=0>

³⁵ Pàgina oficial del premi d'Edimburg: <https://www.ed.ac.uk/edinburgh-award>

³⁶ Pàgina oficial del premi James Joyce: <http://nearnormalman.org/james-joyce-award/>

³⁷ Pàgina oficial del premi South Bank Show: <https://www.westendtheatre.com/category/awards/south-bank-show-awards-awards/>

³⁸ Pàgina oficial de la Legió d'Honor: <http://www.legiond'honneur.fr/fr>

Hans Christian Andersen³⁹. A Londres, el 2012, va aconseguir el premi *Freedom of the City of London* ⁴⁰.

Per acabar, el 2016 va guanyar el PEN per Servei Literari Americà i el 2017 li va ser atorgat el premi de Companyia d'Honor per serveis a la literatura i filantropia.

Actualment, J.K. Rowling acaba de publicar la segona part de la saga *Bèsties fantàstiques i on trobar-les: Els crims de Grindelwald*, tant al cinema com el llibre, i sembla que no trigarà a publicar la tercera part d'aquesta saga.

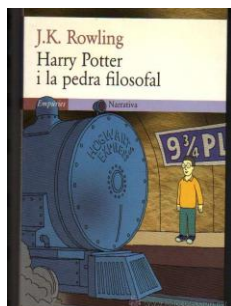
³⁹ Pàgina oficial dels premis Hans Christian Andersen: <http://www.ibby.org/awards-activities/awards/hans-christian-andersen-awards/>

⁴⁰ Pàgina oficial del premi *Freedom of the City of London*: <https://www.cityoflondon.gov.uk/about-the-city/history/Pages/freedom-of-the-city.aspx>

2.2. Llibres i pel·lícules

2.2.1. Fitxa tècnica dels llibres

- *Harry Potter i la Pedra Filosofal*



Portada del llibre en català

Títol original: *Harry Potter and the Sorcerer Stone*

Editorial catalana⁴¹: Empúries

Editorial anglesa⁴²: Bloomsbury Publishing

ISBN (Catalunya): 84-7596-641-1

ISBN (UK): 0-7475-4298-8

Any de publicació al Regne Unit: 1997

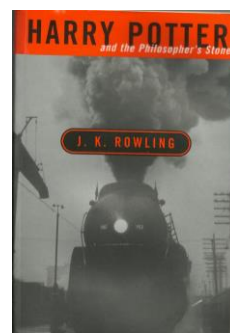
Any de publicació a Catalunya: 1999

Traducció al català: Laura Escorihuela

Traduccions: S'ha traduït a 40 llengües diferents.

Premis: Nestlé Smarties Book Prize

Sinopsi⁴³: Harry Potter és orfe i viu en unes condicions infrahumanes a casa d'uns tiets despietats fins al dia que descobreix les seves dots de bruixot i és convidat a estudiar a una escola de màgia i bruixeria. Allà, a més d'aprendre l'ofici haurà de combatre Voldemort, que encarna les forces del mal i defensar la joia de l'escola, una pedra filosofal que segons sembla, n'hi ha més d'un que vol trobar.



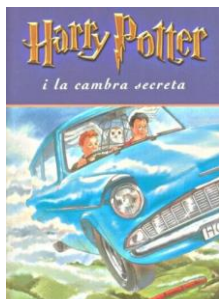
Portada del llibre en anglès

⁴¹ Imatge de la portada en català extreta de <https://www.todocoleccion.net/libros/harry-potter-i-pedra-filosofal-editorial-empuries-ano-2-000~x27521659>

⁴² Imatge de la portada en anglès extreta de <https://www.abebooks.co.uk/book-search/title/harry-potter-and-philosopher%92s-stone/pics/>

⁴³ Sinopsi extreta del mateix llibre

- *Harry Potter i la cambra secreta*



Portada del llibre
en català

Títol original: *Harry Potter and the Chamber of Secrets*

Editorial catalana⁴⁴: Empúries

Editorial anglesa⁴⁵: Bloomsbury Publishing

ISBN (Catalunya): 84-7596-775-2

ISBN (UK): 0-7475-3848-6

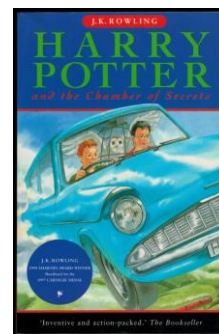
Any de publicació al Regne Unit: 1998

Any de publicació a Catalunya: 2001

Traducció al català: Laura Escorihuela

Traduccions: S'ha traduït a 32 llengües diferents.

Premis: Nestlé Smarties Book Prize



Portada del llibre en
anglès

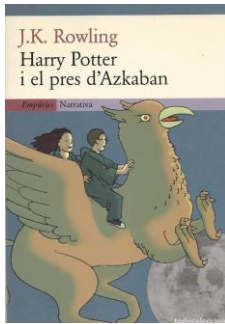
Sinopsi⁴⁶: El Harry i els seus amics, el Ron i l'Hermione, han de tornar a l'escola de bruixeria per fer el segons curs, però el Harry i el Ron hi arriben just a temps perquè se'ls ha escapat el tren exprés i han hagut d'agafar un cotxe volador. Aviat es troben immersos en les assignatures més esotèriques: Transfiguració, Pociologia, Defensa contra les forces del mal, Encanteris... Aviat el Harry comença a sentir unes veus horribles que ningú no sent i unes pintades sinistres apareixen escrites a les parets, però el misteri no es resoldrà fins que algú descobreixi on és la cambra secreta.

⁴⁴ Imatge de la portada en català extreta de <https://www.casadellibro.com/libro-harry-potter-i-la-cambra-secreta/9788475967752/751802>

⁴⁵ Imatge de la portada en anglès extreta de <http://thepewterwolf.blogspot.com.es/2014/03/re3-harry-potter-and-chamber-of-secrets.html>

⁴⁶ Sinopsi extreta del mateix llibre

• *Harry Potter i el pres d'Azkaban*



Portada del llibre en català

Títol original: *Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*

Editorial catalana⁴⁷: Empúries

Editorial anglesa⁴⁸: *Bloomsbury Publishing*

ISBN (Catalunya): 84-7596-723-X

ISBN (UK): 0-7475-4629-0

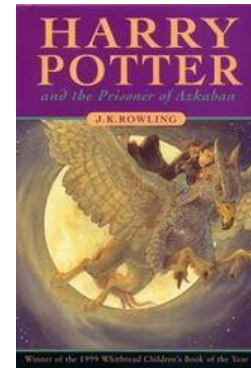
Any de publicació al Regne Unit: 1999

Any de publicació a Catalunya: 2000

Traducció al català: Laura Escorihuela Martínez

Traduccions: Ha estat traduït a 51 idiomes

Premis: Premi Locus a la millor narració de fantasia.



Portada del llibre en anglès

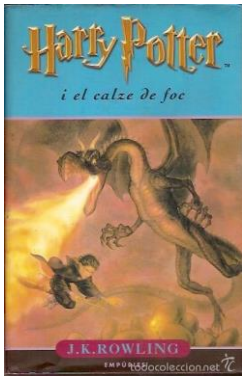
⁴⁹**Sinopsi:** Arriba per fi una nova aventura de Harry Potter. Després de dotze llarguíssims anys de captiveri dins la inexpugnable fortalesa d'Azkaban, un mal dia l'infame Sírius Black s'escapa de la presó. Condemnat per haver mort 13 persones mitjançant un malefici, el fugitiu està cridat a ser l'hereu de Voldemort, el Senyor de les forces del mal. Sírius desapareix per sorpresa, deixen poques pistes rere seu. Se sap, però, que la victòria de Harry Potter sobre l'Inomenable va comportar també la caiguda en desgràcia de Sírius Black. I els guardes de Azkaban en sentit que el presoner Black mussitava mentre dormia: “ És a Hogwarts... és aquest nano de Hogwarts.” Harry Potter de totes, ni tan sols se sent protegit entre els murs de l'escola de màgia on estudia, envoltat pels seus amics. Per si tot això fos poc, sembla que un d'ells està disposat a trair-lo...

⁴⁷ Imatge de la portada en català extreta de <https://www.todocoleccion.net/libros-segunda-mano-ciencia-ficcion-fantasia/harry-potter-pres-dazkaban-j-k-rowling-x88199368>

⁴⁸ Imatge de la portada en anglès extreta de <https://bloomsbury.com/uk/harry-potter-and-the-prisoner-of-azkaban-9780747542155/>

⁴⁹ Sinopsi extreta del mateix llibre

• *Harry Potter i el Calze de Foc*



Portada del llibre en català

Títol original: *Harry Potter and the Goblet of Fire*

Editorial catalana⁵⁰: Empúries

Editorial anglesa⁵¹: *Bloomsbury Publishing*

ISBN (Catalunya): 84-7576-790-6

ISBN (UK): 0-7475-5099-9

Any de publicació al Regne Unit: 2000

Any de publicació a Catalunya: 2001

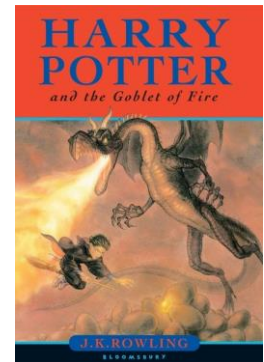
Traducció al català: Laura Escorihuela Martínez

Traduccions: S'ha traduït a 54 idiomes

Premis: Premi Hugo a la Millor Novel·la

Sinopsi⁵²: Després de passar l'estiu a cada dels seus tiets i d'assistir amb els seus amics, Ron i Hermione, a la final del

Mundial de Quidditch, el Harry torna a l'Escola de Màgia i Bruixeria de Hogwarts per fer-hi el quart curs. Abans, però, han succeït alguns fets estranys, com l'aparició de la marca de les forces del mal després de la final del Mundial i, sobretot, el fet que al Harry li torna a fer mal la cicatriu que té al front en forma de llamp, cosa que només li passa quan Voldemort és a prop.



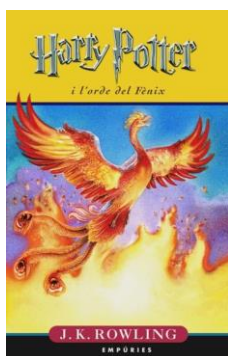
Portada del llibre en anglès

⁵⁰ Imatge de la portada en català extreta de <https://www.todocoleccion.net/libros-segunda-mano-ciencia-ficcion-fantasia/harry-potter-i-calze-foc-j-k-rowling-empuries~x57118495>

⁵¹ Imatge de la portada en anglès extreta de: <https://bloomsbury.com/uk/harry-potter-and-the-goblet-of-fire-9780747546245/>

⁵² Sinopsi extreta del mateix llibre

• *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*



Portada del llibre en català

Títol original: *Harry Potter and the Order of the Phoenix*

Editorial catalana⁵³: Empúries

Editorial anglesa⁵⁴: Bloomsbury Publishing

ISBN (Catalunya): 84-9787-024-7

ISBN (UK): 0-7475-5100-6

Any de publicació al Regne Unit: 2003

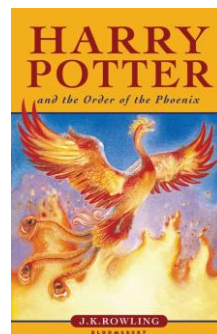
Any de publicació a Catalunya: 2004

Traducció al català: Xavier Pàmies Giménez

Traduccions: S'ha traduït a 53 llengües

Premis: *ALA Notable Books for children*

Sinopsi⁵⁵: En Harry Potter és a punt de començar en cinquè curs a l'Escola de Màgia i Bruixeria de Hogwarts. Com cada any, té moltes ganes de reprendre les classes per tornar a trobar-se amb en Ron i l'Hermione. A més amés, aquesta vegada en Harry estarà més impacient que mai, perquè els seus amics no li han dit ni ase ni bèstia en tot l'estiu. Però, uns dies abans d'agafar en tren cap a Hogwarts, en Harry es veu obligat a practicar un encanteri prohibit per defensar-se d'uns demònors que l'ataquen al mig del carrer. La seva infracció és castigada de manera contundent. Abans de començar el curs, rep una carta del Ministeri de la Màgia en què se li notifica que ha estat expulsat de l'escola de Hogwarts.



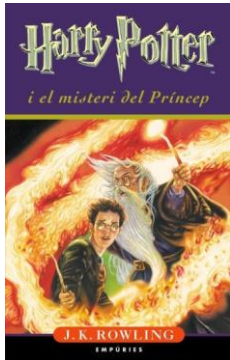
Portada del llibre en anglès

⁵³ Imatge de la portada del llibre en català extreta de: <https://www.casadellibro.com/libro-harry-potter-i-l-ordre-del-fenix/9788497870245/943952>

⁵⁴ Imatge de la portada en anglès extreta de: <https://www.bloomsbury.com/uk/harry-potter-and-the-order-of-the-phoenix-9780747551003/>

⁵⁵ Sinopsi extreta del mateix llibre

- *Harry Potter i el Misteri del Príncep*



Portada del llibre en català

Títol original: *Harry Potter and the Half-Blood Prince*

Editorial catalana⁵⁶: Empúries

Editorial anglesa⁵⁷: Bloomsbury Publishing

ISBN (Catalunya): 84-9787-171-5

ISBN (UK): 0-7475-8108-8

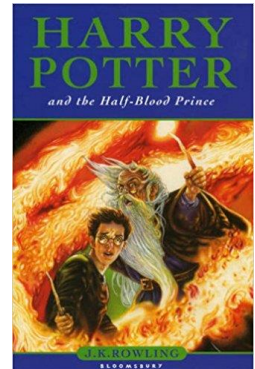
Any de publicació al Regne Unit: 2005

Any de publicació a Catalunya: 2006

Traducció al català: Xavier Pàmies Giménez

Traduccions: Ha estat traduït a 53 idiomes

Premis: No va ser premiat



Portada del llibre en anglès

Sinopsi⁵⁸: Tot i que és ple estiu, una estranya boira entela els vidres de les finestres de Londres. Assegut a la seva habitació de *Privet Drive*, en Harry Potter espera, molt nerviós, l'arribada del professor Dumbledore. Una de les darreres vegades que el va veure va ser en ple duel contra Voldemort, i en Harry no s'acaba de creure que el professor Dumbledore el visiti a casa seva personalment. Per què el vol veure amb tanta urgència en Dumbledore? Què és el que no pot esperar que en Harry torni a Hogwarts al cap d'unes setmanes? El sisè curs d'en Harry a Hogwarts comença ja d'una manera ben especial, just quan el món dels mags i dels muggles comencen a creuar-se per primera vegada...

⁵⁶ Imatge de la portada en català extreta de <https://www.casadellibro.com/libro-harry-potter-i-el-misteri-del-princep/9788497871716/1068182>

⁵⁷ Imatge de la portada en anglès extreta de <https://www.amazon.co.uk/Harry-Potter-Half-blood-Prince-Rowling/dp/0747581088>

⁵⁸ Sinopsi extreta del mateix llibre

- *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*



Portada del llibre en català

Títol original: *Harry Potter and the Deathly Hallows*

Editorial catalana⁵⁹: Empúries

Editorial anglesa⁶⁰: Bloomsbury Publishing

ISBN (Catalunya): 84-9787-285-0

ISBN (UK): 0-7475-9105-4

Any de publicació al Regne Unit: 2007

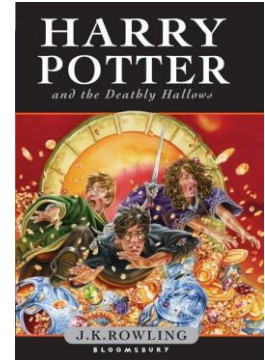
Any de publicació a Catalunya: 2008

Traducció al català: Xavier Pàmies Giménez

Traduccions: S'ha traduït a 53 llengües

Premis: No va ser premiat

Sinopsi⁶¹: En Harry s'espera al carrer Privet. L'ordre del Fènix ha de venir per emportar-se'l escortat sense que en Voldemort i els seus seguidors ho sàpiguen, si poden. Però, què farà en Harry després? Com podrà executar la missió formidable i aparentment impossible que el professor Dumbledore li ha encomanat?



Portada del llibre en anglès

⁵⁹ Imatge de la portada en català extreta de La Casa del Libro: <https://www.casadellibro.com/libro-harry-potter-i-les-reliquies-de-la-mort/9788497872850/1177294>

⁶⁰ Imatge de la portada del llibre en anglès extreta de <https://www.amazon.co.uk/Harry-Potter-Deathly-Hallows-Childrens/dp/0747591059>

⁶¹ Sinopsi extreta del mateix llibre

2.2.2. Fitxa tècnica de les pel·lícules

- *Harry Potter i la pedra filosofal*

Títol original⁶²: *Harry Potter and the Sorcerer's Stone*

Any d'estrena: 2001

Durada: 152 minuts

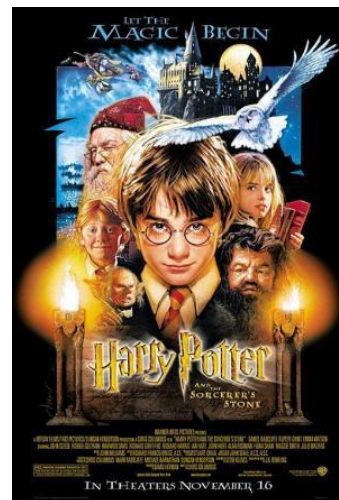
País: Regne Unit

Direcció: Chris Columbus

Guió: Steve Kloves

Música: John Williams

Imatge: John Seale



Cartell de la pel·lícula

Repartiment: Daniel Radcliffe, Rupert Grint, Emma Watson, Robbie Coltrane, Richard Harris, Maggie Smith, Alan Rickman, Richard Griffiths, Tom Felton, Ian Hurt, Harry Melling, John Cleese, Matthew Lewis, Warwick Davis, David Bradley, Fiona Shaw, Sean Biggerstaff, Devon Murray, Alfie Enoch, Zoë Wanamaker, James Phelps, Oliver Phelps, Julie Walters

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures / Heyday Films / 1492 Pictures*

Gènere: Fantàstic, aventures, infantil, màgia, juvenil

Premis i nominacions: 3 nominacions al Oscar: Millor vestuari, banda sonora original, direcció artística (2001). 7 nominacions BAFTA (incloent-hi millor film britànic i efectes visuals) (2001). 3 nominacions als *Critics' Chice Awards*, millor pel·lícula familiar (2001). Nominada a la millor pel·lícula pel Sindicat de Productors (PGA) (2001).

Sinopsi: El dia del seu onzè aniversari, Harry Potter descobreix que és fill de dos destacats mags, dels que ha heretat poders màgics. A l'escola de Màgia i Bruixeria de Hogwarts, on s'educa juntament amb altres nens que també tenen poders especials, aprendrà tot el que és necessari per a ser mag.

⁶² Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film423821.html>

• *Harry Potter i la cambra secreta*

Títol original⁶³: *Harry Potter and the Chamber of Secrets*

Any d'estrena: 2002

Durada: 154 minuts

País: Regne Unit

Direcció: Chris Columbus

Guió: Steve Kloves

Música: John Williams

Imatge: Roger Pratt



Cartell de la pel·lícula

Repartiment: Daniel Radcliffe, Rupert Grint, Emma Watson, Kenneth Branagh, Richard Harris, Maggie Smith, Alan Rickman, Julie Walters, Mark Williams, Robie Coltrane, Tom Felton, Bonnie Wright, Jason Isaacs, Shirley Henderson, Miriam Margolyes, Christian Coulson, Richard Griffiths, Fiona Shaw, David Bradley, Matthew Lewis, John Cleese, Robert Hardy, Warwick Davis, Gemma Jones, Harry Melling, James Phelps, Oliver Phelps.

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures / Heyday Films / 1492 Pictures*

Gènere: Fantàstic, aventures, màgia, juvenil, seqüela

Premis: 3 nominacions als premis BAFTA: so, efectes visuals i disseny de producció (2002). 2 *Critics' Choice Awards*: Millor pel·lícula familiar i compositor (John Williams) (2002).

Sinopsi: Acabat l'estiu, en Harry no troba el moment d'abandonar casa dels seus odiosos tiets, però de cop i volta apareix en Dobby al seu dormitori, un elf domèstic, que li anuncia que corre un gran perill tornant a Hogwarts. Tot i els esforços de l'elf per rentenir-lo, en Harry és rescatat per en Ron i els seus germans, amb l'ajuda d'un contxe volador, i rebut amb els braços oberts a la càlida llar dels Weasley. Tot

⁶³ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film952728.html>

i que a en Harry i a en Ron els impedeixen l'entrada a l'andana 9 $\frac{3}{4}$ i pujar al Hogwarts Express, ells aconseguen arribar a temps per a començar el nou curs. Les gestes del nostre heroi ja s'han estès per tota l'escola i el converteixen en un centre d'atenció no desitjada. Entre el seus nous admiradors hi trobem la Ginny Weasley, germana petita d'en Ron; l'aspirant a fotògraf Pau Parra i Gilderoy Lockhart, el nou i vanitós professor de defensa contra les arts obscures.

Tot i això, ni tan sols en Lockhart pot oferir una explicació plausible ni una solució eficaç per poder combatre el terror que s'està apoderant de l'escola. En tals circumstàncies, l'atenció es centra en en Harry, però tots en comencen a dubtar. Tots, excepte en Ron i l'Hermione i la petita i fràgil Ginny, que viu volcada en el seu nou i misteriós diari. Però en Harry no decebrà els seus amics i s'enfrontarà a l'obscura força que ataca Hogwarts.

- *Harry Potter i el pres d'Azkaban*

Títol original⁶⁴: *Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*

Any d'estrena: 2002

Durada: 137 minuts

País: Regne unit

Direcció: Alfonso Cuarón

Guió: Steve Kloves

Música: John Williams

Imatge: Michael Seresin



Cartell de la pel·lícula

Repartiment: Daniel Radcliffe, Rupert Grint, Emma Watson, David Thewlis, Michael Gambon, Robbie Coltrane, Alan Rickman, Gary Oldman, Tom Felton, Timothy Spall, Emma Thompson, Maggie Smith, Pam Ferris, Mark Williams, Richard Griffiths, Robert Hardy, Matthew Lewis, Lee Ingleby, Dawn French, Julie Christie, Fiona Shaw, Oliver Phelps, James Phelps, Devon Murray

⁶⁴ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film832057.html>

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures / Heyday Films / 1492 Pictures*

Gènere: Fantàstic, aventures, drama, màgia, viatges en el temps, homes llop, juvenit, seqüela

Premis: 2 nominacions a l'Oscar per millors efectes visuals i millor banda sonora original (2004). 4 nominacions als premis BAFTA, incloent-hi millor pel·lícula britànica (2004). *American Film Institute*: Top 10 millors pel·lícules de l'any 2004. 3 nominacions als *Critics' Choice Awards* per millor actor jove, millor actriu jove i millor pel·lícula familiar (2004).

Sinopsi : Quan en Harry Potter i els seus amics tornen a Hogwarts per a cursar el seu tercer any d'estudis, es veuen involucrats en un misteri: de la presó per a mags d'Azkaban s'ha fugat Sirius Black, un mag molt perillós que va ser còmplice de Lord Voldemort i que intentarà venjar-se d'en Harry Potter. El jove aprenent de mag va contribuir en gran part a la condemna de Sirius Black i això li dona motius per patir per la seva vida.

• *Harry Potter i el calze de foc*

Títol original⁶⁵: *Harry Potter and the Goblet of Fire*

Any d'estrena: 2005

Durada: 157 minuts.

País: Regne Unit

Direcció: Nike Newell

Guió: Steve Kloves

Música: Patrick Doyle

Imatge: Roger Pratt

Repartiment: Daniel Radcliffe, Rupert Grint, Emma Watson, Robbie Coltrane, Michael Gambon, Alan Rickman, Ralph Fiennes, Tom Felton, Miranda Richardson, Brendan Gleeson, Gary Oldman, Maggie Smith, Jason Isaacs, Shefali Chowdhury,



Cartell de la pel·lícula

⁶⁵ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film372126.html>

Hermione Granger i la pedra filosofal

Afshan Azad, Angelica Mandy, Robert Pattinson, David Tennant, Bonnie Wright, Matthew Lewis, Stanislav Ianevski, Clémence Poésy, David Bradley, Devon Murray, Mark Williams, Timothy Spall, James Phelps, Oliver Phelps, Robert Hardy, Katie Leung, Warwick Davis, Alfie Enoch, Jamie Waylett, Josh Herdman, Shirley Henderson, Roger Lloyd-Pack, Adrian Rawlins, Geraldine Somerville, Frances de la Tour, Predrag Bjelac, Eric Sykes

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures* **Gènere:** Fantàstic, aventures, drama, màgia, juvenil, seqüela.

Premis: Nominada a l'Oscar per millor direcció artística (2005) . 3 nominacions als premis BAFTA per millor disseny de producció (2005). Nominada als *Critics' Choice Awards* per millor pel·lícula familiar, millor actor jove i millor actriu jove (2005).

Sinopsi: La quarta part de la sèrie del nen mag comença amb la Copa Internacional de Quidditch. Compta també amb l'inici de l'atracció amorosa per la Xo Xang i un altre any de màgia, en el qual una gran sorpresa obligarà en Harry a enfrontar-se a molts reptes temibles. També hi haurà un torneig de màgia per a tres escoles (, i el temut retorn de l'Innomenable.

- *Harry Potter i l'ordre del fènix*

Títol original⁶⁶: *Harry Potter and the Order of the Phoenix*

Any d'estrena: 2007

Durada: 138 minuts

País: Regne Unit

Direcció: David Yates

Guió: Michael Goldenberg

Música: Nicholas Hooper

Imatge: Slawomir Idziak

Repartiment: Daniel Radcliffe, Emma Watson, Rupert Grint, Imelda Staunton, Gary Oldman, Michael Gambon, Matthew Lewis, Alan Rickman, Tom Felton, Ralph



Cartell de la pel·lícula

⁶⁶ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film336273.html>

Hermione Granger i la pedra filosofal

Fiennes, Jason Isaacs, Helena Bonham Carter, Robbie Coltrane, Brendan Gleeson, Richard Griffiths, Fiona Shaw, Maggie Smith, David Thewlis, Emma Thompson, Julie Walters, Natalia Tena, Evanna Lynch, Bonnie Wright, David Bradley, Katie Leung, Warwick Davis, Mark Williams, James Phelps, Oliver Phelps, Afshan Azad, Shefali Chowdhury, Robert Hardy, Chris Rankin, Timothy Bateson, Robert Pattinson

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures* **Gènere:** Fantàstic, aventures, drama, màgia, juvenil, seqüela

Premis: Premis del Cinema Europeu: premi del Públic al millor film europeu (2008). Nominada als premis BAFTA per millors efectes especials visuals i millor disseny de producció (2007). Nominada als *Critics' choice awards* per millor pel·lícula familiar (2007).

Sinopsi: Les tedioses vacances a casa dels seus tiets encara no han acabat i en Harry se sent més inquiet que mai. Quasi no ha rebut notícies d'en Ron i la Hermione i pressent que alguna cosa estranya està succeint a Hogwarts. En efecte, quan per fi comença el curs, els seus temors es fan realitat.

El *Ministeri de Màgia* nega que Lord Voldemort hagi tornat i inicia una campanya de desprestigi contra Harry Potter i Dumbledore, encarregant a la horrible professora Dolores Umbridge la feina de vigilar tots els seus moviments.

Així doncs, a més de sentir-se sol i incomprès, en Harry sospita que Voldemort pot endevinar els seus pensaments i intueix que el terrible mag intenta apoderar-se d'un objecte secret que li permetria recuperar el seu poder destructiu.

- *Harry Potter i el misteri del príncep*

Títol original⁶⁷: *Harry Potter and the Half-Blood Prince*

Any d'estrena: 2009

Durada: 153 minuts

País: Regne Unit

Direcció: David Yates

Guió: Steve Kloves

Música: Nicholas Hooper

Imatge: Bruno Delbonnel



Cartell de la pel·lícula

Repartiment: Daniel Radcliffe, Emma Watson, Rupert

Grint, Michael Gambon, Jim Broadbent, Alan Rickman, Tom Felton, Maggie Smith, Robbie Coltrane, Bonnie Wright, Jessie Cave, Helena Bonham Carter, Evanna Lynch, Helen McCrory, Mark Williams, Julie Walters, David Thewlis, Natalia Tena, Warwick Davis, David Bradley, Matthew Lewis, Dave Legeno, Oliver Phelps, James Phelps, Freddie Stroma, Frank Dillane

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures/Heyday Films*

Gènere: Fantàstic, aventures, drama, màgia, juvenil, seqüela.

Premis: Nominada als Oscar a millor fotografia (2009). 2 nominacions Premis BAFTA per millor disseny de producció i millors efectes especials (2009). Nominada als *Satellite Awards* per millor llargmetratge d'animació (2009).

Sinopsi: Amb setze anys acabats de fer, en Harry inicia el sisè curs a Hogwarts enmig de terribles esdeveniments que assolen Anglaterra. Triat capità de l'equip de Quidditch, els entrenaments, els exàmens i les noies ocupen tot els seu temps, però la tranquil·litat dura poc. Tot i els controls de seguretat que protegeixen l'escola, dos alumnes són atacats brutalment. Dumbledore sap que s'acosta el moment, anunciat per la Profecia, en què en Harry i Lord Voldemort s'enfrontaran a mort. El vell

⁶⁷ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film570442.html>

director demanarà ajuda a Harry i plegats començaran un viatge perillós. Per debilitar l'enemic, el jove mag compta amb l'ajuda d'un vell llibre de pocions pertanyent a un misteriós mag que es fa anomenar el Príncep Mestís.

- *Harry Potter i les relíquies de la mort* (Part 1)

Títol original⁶⁸: *Harry Potter and the Deathly Hallows: Part I*

Any d'estrena: 2010

Durada: 146 minuts

País: Regne Unit

Direcció: David Yates

Guió: Steve Kloves

Música: Alexandre Desplat

Imatge: Eduardo Serra



Cartell de la pel·lícula

Repartiment: Daniel Radcliffe, Emma Watson, Rupert

Grint, Alan Rickman, Ralph Fiennes, Bill Nighy, Helena Bonham Carter, Rhys Ifans, Michael Gambon, Jason Isaacs, Brendan Gleeson, David Thewlis, James Phelps, Oliver Phelps, Julie Walters, Robbie Coltrane, Helen McCrory, John Hurt, Natalia Tena, Imelda Staunton, Miranda Richardson, Domhnall Gleeson, Jamie Campbell Bower, Richard Griffiths, Fiona Shaw, Timothy Spall, Mark Williams, Bonnie Wright, Matthew Lewis, Tom Felton, Evanna Lynch, Warwick Davis, Michelle Fairley, Clémence Poésy, Peter Mullan, Nick Moran

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures / Heyday Films*

Gènere: Fantàstic, aventures, drama, juvenil, màgia, seqüela

Premis: 2 nominacions a l'Oscar per millor direcció artística i efectes visuals (2010). 2 nominacions als BAFTA per millors efectes visuals i millor maquillatge i perruqueria (2010). 2 nominacions als *Satellite Awards* per millor fotografia i millor

⁶⁸ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film799532.html>

banda sonora original (2010). 2 nominacions als *Critic's Choice Awards* per millor maquillatge i millors efectes visuals (2010).

Sinopsi: Primera part de l'adaptació al cine de l'últim llibre de la saga Harry Potter. És una continuació de la història recollida a "*El misteri del príncep*". Una missió quasi impossible cau sobre les espatlles d'en Harry: ha de trobar i destruir els últims horrocruxs per posar punt i final al regnat de Lord Voldemort. A l'episodi final de la saga, el jove mag de 17 anys emprèn amb Hermione Granger i Ron Weasley un viatge molt perillós per Anglaterra per trobar els objectes que contenen fragments de l'ànima del Senyor Tenebrós, que són els que garanteixen la seva longevitat. Però la feina no serà fàcil, ja que el poder del costat obscur creix cada vegada més, i les lleialtats més fermes es posaran a prova. En Harry ha de fer servir tots els coneixements adquirits gracies a Dumbledore per enfrontar-se al seu enemic i trobar la manera de sobreviure a aquesta última aventura.

- *Harry Potter i les relíquies de la mort* (Part 2)

Títol original⁶⁹: *Harry Potter and the Deathly Hallows: Part II*

Any d'estrena: 2011

Durada: 130 minuts

País: Regne Unit

Direcció: David Yates

Guió: Steve Kloves

Música: Alexandre Desplat

Imatge: Eduardo Serra



Cartel·la de la pel·lícula

Repartiment: Daniel Radcliffe, Emma Watson, Rupert

Grint, Alan Rickman, Ralph Fiennes, Helena Bonham Carter, Michael Gambon, Jason Isaacs, Maggie Smith, David Thewlis, Julie Walters, Robbie Coltrane, Gary Oldman, Kelly Macdonald, Helen McCrory, John Hurt, Natalia Tena, Ciarán Hinds, Jim Broadbent, Emma Thompson, Bonnie Wright, Matthew Lewis, Tom Felton,

⁶⁹ Informació extreta de FilmAffinity: <https://www.filmaffinity.com/es/film392189.html>

Hermione Granger i la pedra filosofal

Evanna Lynch, Warwick Davis, Clémence Poésy, Miriam Margolyes, Gemma Jones, David Bradley, Geraldine Somerville, Adrian Rawlins, George Harris, James Phelps, Oliver Phelps, Mark Williams, Jessie Cave, Katie Leung, Devon Murray, Afshan Azad, Sean Biggerstaff, Dave Legeno, Domhnall Gleeson, Chris Rankin, Nick Moran

Productora: Coproducció Regne Unit–Estats Units: *Warner Bros. Pictures / Heyday Films*

Gènere: Fantàstic, aventures, drama, màgia, juvenil, seqüela, 3D, cinema èpic.

Premis: 3 nominacions als Oscar per efectes visuals, direcció artística i maquillatge i perruqueria (2011). 4 nominacions als *Critics' Choice Awards* per millor so i millor maquillatge (2011). 4 nominacions als premis BAFTA per millors efectes espacials visuals (2011). *National Board of Review*: Top 10 millors pel·lícules de l'any 2011. Millors especialistes d'acció (llargmetratge) pel Sindicat d'Actors (2011).

Sinopsi: El final ha arribat. Harry, Hermione i Ron hauran de recuperar l'espasa de Gryffindor per trobar i destruir tots els últims horrocruxs. Mentrestant, Lord Voldemort està a punt d'apoderar-se per complet de Hogwarts i d'aconseguir el seu objectiu: matar a Harry Potter. L'única esperança de Harry és triar els horrocruxs abans que Voldemort el trobi a ell. Buscant pistes, descobreix una antiga i oblidada història: la llegenda de les relíquies de la mort, que podria donar al malvat Lord el poder definitiu. Però el futur d'en Harry està escrit des que va néixer i inclou una missió per la qual s'ha estat preparant des que va arribar a Hogwarts: la batalla final contra Lord Voldemort.

2.3. Univers Harry Potter

2.3.1. Obres de teatre

Actualment, hi ha la possibilitat de veure una seqüela escrita per J. K. Rowling juntament amb Jack Thorne i John Tiffany. Es tracta de *Harry Potter i el llegat maleït* (veure 4.3 Llibres). Actualment es pot visualitzar al Palace Theatre de Londres, al Lyric Theatre de Nova York, al Curran de San Francisco, al Princess Theatre de Melbourne i al Mehr! Theatre am Goßmarkt d'Hamburg. La producció de Londres compta amb el següent ⁷⁰repartiment:

- Jamie Ballard com a Harry Potter
- Thomas Aldridge com a Ron Weasley
- Franc Ashman com a Hermione Granger
- James Howard com a Draco Malfoy
- Susie Trayling com a Ginny Weasley
- Joe Idris-Roberts com a Albus Potter
- Jonathan Case com a Scorpius Malfoy
- Helen Aluke com a Rose Granger-Weasley



Repartiment de l'obra de teatre de Harry Potter

⁷⁰ Imatge del repartiment de l'obra extreta de <https://assets.vogue.com/photos/5aafe41874dfbf0bd53fc484/16:9/pass/harry-potter-broadway-cast-vogue-april-2018.jpg>

Formen part d'un repartiment de 42 personatges. És una obra produïda per Sonia Friedman Productions, Colin Callender i Harry Potter Theatrical Productions amb música de Imogen Heap. La dirigeix Jack Thorne i el guió ha estat escrit per John Tiffany basat en la història original escrita per tots dos juntament amb J. K. Rowling.

2.3.2. Conferències

Harry Potter compta amb una conferència anual sense ànim de lucre, la HPAC⁷¹. Aquest any va tenir lloc el 19 i 20 d'Octubre al Chestnut Hill College, a Filadèlfia, Pensilvània. Aquest any, el programa va ser el següent:

Divendres dia 19 van tenir lloc tres conferències, dos debats i una lectura. Les tres conferències tenen subapartats i, en total, hi ha sis conferències diferents: la primera conferència se subdivideix en una anàlisi del text i un anàlisi dels personatges, la segona també té dos apartats que són una segona anàlisi del text i la relació que hi ha amb Harry Potter i l'educació, i la tercera conferència se subdivideix en la tercera anàlisi del text i les referències que es fan a Harry Potter sobre els prejudicis i l'abús. La lectura del dia 19 va ser duta a terme pel Doctor Christopher Bell de la Universitat de Colorado i feia referència a les estructures de poder a Harry Potter. Un dels debats de divendres van ser sobre ensenyar en Harry Potter com a model per aprendre'n, i el segon sobre la perdurabilitat de Harry Potter al llarg dels anys.

Dissabte dia 20 va haver-hi una conferència, una lectura i la participació de dues estudiants d'institut. La conferència va ser sobre estudis de Quidditch i sobre l'impacte que Harry Potter ha tingut arreu del món. La lectura va ser sobre el control del govern de Rowling i Orwell, duta a terme per Travis Prinzi. Les estudiants d'institut van presentar dues redaccions, una que duia el títol de Harry Potter i els llibres que em van salvar (*Harry Potter and the books that saved me*), per Julia



Cartell de la HPAC 2018

⁷¹ Cartell de la HPAC extret del programa de la HPAC 2018:

<http://nebula.wsimg.com/9a782c697e3f01698c365f0b704affdf?AccessKeyId=CC7B12CCDA9DDFE63512&disposition=0&alloworigin=1>

Taggart, de Pennysburg i l'altra sota el títol de Salut Mental al món màgic i muggle (*Mental Health in the wizarding and muggle world*).

A més, Harry Potter compta amb una parada a la ComicCon, una conferència en la que es reuneixen escriptors i actors dels còmics més importants.

A banda d'això, Harry Potter també té un club de lectura en línia que t'ofereix un seguit de temes a tenir en compte i cada tema conté un seguit de capítols. Les persones que participen en aquest club de lectura ho fan a través de les xarxes socials o fent comentaris a la pàgina web oficial de Harry Potter, *Pottermore*.

2.3.3. Llibres

Hi ha un gran nombre de publicacions relacionades amb l'univers Harry Potter. El vintè aniversari de la primera edició de la novel·la inicial de la saga ha motivat que, a més de l'aparició d'edicions especials de les novel·les, s'hagin editat llibres dedicats a aspectes concrets o especialment vistosos. Com que relacionar-los i comentar-los seria molt llarg, n'he fet una selecció de deu títols.

Títol⁷²: *Bèsties fantàstiques i on trobar-les; guió original*

Autora: J.K.Rowling

Editorial: Little Brown

ISBN : 978-1-4087-0898-9

Any de publicació: 2016



Portada del llibre

⁷³ **Sinopsi**: L'explorador i magizoòleg Newt Scamander acaba d'acabar el viatge en el qual buscava trobar les criatures màgiques més inusuals i estrambòtiques. Va a Nova York per estar-hi un parell de dies però el maletí d'en Newt és extraviat i alguna de les seves criatures escapen per la ciutat, sembla que hi haurà problemes per tothom...

⁷² Portada del llibre extreta de https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/91DlrSR1qL.AC_UL320_SR210,320.jpg

⁷³ Sinopsi extreta del mateix llibre

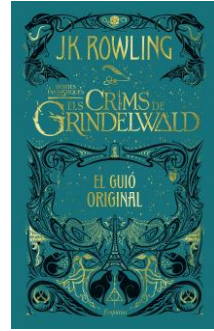
Títol ⁷⁴ : *Bèsties fantàstiques: els crims de Grindelwald; guió original*

Autora: J. K. Rowling

Editorial: Empúries

ISBN: 9788417016654

Any de publicació: 2018



Portada del llibre

⁷⁵**Sinopsi:** El poderós bruixot fosc Gellert Grindelwald va ser capturat a Nova York gràcies a en Newt Scamander. Però, complint la seva amenaça, en Grindelwald s'ha escapat i ha començat a reclutar seguidors, que en la majoria dels casos no saben les seves veritables intencions: criar bruixots de sang pura per controlar tots els éssers no màgics. En un gran esforç per frustrar els plans d'en Grindelwald, l'Albus Dumbledore demana ajuda a en Newt, el seu antic alumne a Hogwarts, que accepta implicar-se altre cop sense ser conscient dels perills que l'esperen. A mesura que la història avança, l'amor i la lleialtat, fins i tot dels amics més sincers i de la família, es posaran a prova en un Món Màgic cada vegada més dividit.

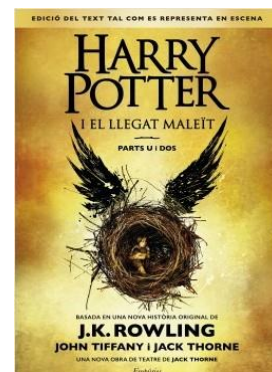
Títol⁷⁶: *Harry Potter i el llegat maleit; parts u i dos*

Autora: J. K. Rowling, John Tiffany, Jack Thorne

Editorial: Empúries

ISBN : 978-84-16367-75-7

Any de publicació: 2016



Portada del llibre

Sinopsi⁷⁷: Ser Harry Potter no ha sigut mai senzill i continua sense ser-ho ara que és un empleat carregat de feina a la Conselleria d'Afers Màgics, marit i pare de tres fills en edat escolar. Mentre en Harry ha de conviure

⁷⁴ Portada del llibre extreta de <https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/91J3UyC0SAL.jpg>

⁷⁵ Sinopsi extreta del mateix llibre

⁷⁶ Portada del llibre extreta de https://www.grup62.cat/usuarios/libros/fotos/220/m_libros/portada_harry-potter-i-el-llegat-maleit_jk-rowling_201607151444.jpg

⁷⁷ Sinopsi extreta del mateix llibre

amb el passat que es resisteix a quedar enrere, el seu fill petit, l'Albus, intenta alliberar-se del pes d'un llegat familiar que no ha volgut mai.

De cop el passat i el present es conjuguen de manera sinistra, i pare i fill descobreixen una veritat desagradable: a vegades el mal sorgeix als llocs més inesperats.

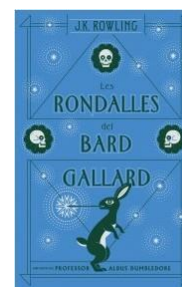
Títol⁷⁸: *Les rondalles del Bard Gallard*

Autora: J.K.Rowling

Editorial: Salamandra

ISBN : 978-84-9838-793-3

Any de publicació: 2017



Portada del llibre

⁷⁹**Sinopsi:** Els contes de Beedle el Bard contenen cinc relats d'aventures, astúcia, tribulacions i, per suposat, màgia. Traduïts per Hermione Granger, amb comentaris d'Albus Dumbledore, aquests contes considerats classics per tots els mags tornaran a fascinar, sens dubte, als lectors d'avui. Amb introducció, notes i il·lustracions de J. K. Rowling, aquesta nova edició única i màgica, perdurarà com un petit tresor per la resta dels anys.

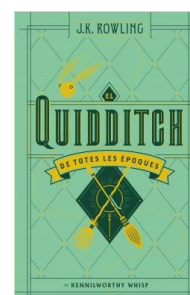
Títol⁸⁰: *Quidditch de totes les èpoques*

Autora: J. K. Rowling

Editorial: Salamandra

ISBN : 978-84-9838-792-6

Any de publicació: 2017



Portada del llibre

⁷⁸ Portada del llibre extreta de

https://static0grup62cat.cdnstatics.com/usuarios/libros/fotos/250/tam_1/portada_les-rondalles-del-bard-gallard-actualitzat_jk-rowling_201703021309.jpg

⁷⁹ Sinopsi extreta del mateix llibre

⁸⁰ Portada del llibre extreta de https://www.grup62.cat/usuarios/libros/fotos/250/m_libros/portada_el-quidditch-de-totes-les-epoques-actualitzat_jk-rowling_201703021308.jpg

Sinopsi⁸¹: Si algun cop t'has preguntat d'on prové la snitch daurada, com adquireixen vida les bludgers o perquè els Wigtown Wanderers porten un ganivet de carnisser dibuixat a l'uniforme, llavors el llibre que tens a les mans és per a tu. Aquesta edició és una copia de l'exemplar que està a la biblioteca de l'Escola de Hogwarts i que els joves fanàtics del quidditch consulten cada dia.

Títol⁸²: *Bèsties fantàstiques i on trobar-les*

Autora: J. K. Rowling

Editorial: Salamandra

ISBN : 978-84-9838-794-0

Any de publicació: 2017

Sinopsi⁸³: Aquest compendi de criatures màgiques elaborat per Newt Scamander ha delectat generacions senceres de mags, convertint-se en un clàssic del gènere. Ara, en aquesta edició, actualitzada amb un pròleg de Newt, es revelen sis nous animals desconeguts fora de la comunitat màgica. Així, els muggles també tindran l'oportunitat de descobrir on viu el thunderbird, què menja el puffskein i perquè és convenient apartar els objectes brillants de la vista dels escarabats.



Portada del llibre

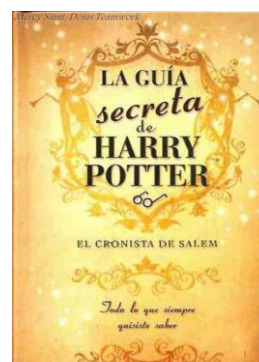
Títol⁸⁴: *La guia secreta de Harry Potter*

Autor: El cronista de Salem

Editorial: Edicions B

ISBN: 978-84-666-4211-8

Any de publicació: 2009



Portada del llibre

⁸¹ Sinopsi extreta del mateix llibre

⁸² Portada del llibre extreta de https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/81wQX0qZ2rL.AC_UL320_SR204,320_.jpg

⁸³ Sinopsi extreta del mateix llibre

⁸⁴ Portada del llibre extreta de <https://i.pinimg.com/originals/3d/d3/70/3dd370caa7e6b8abd03a866cdcd2ef05.jpg>

Sinopsi⁸⁵: Sabies que Hogwarts està a Escòcia? I que en Harry es va convertir en cap d'aurors amb tan sols vint-i-set anys? J.K. Rowling no només ha escrit set llibres que descriuen al detall l'univers de Harry Potter, sinó que durant aquests anys ha anat mostrant petits detalls que completen peça a peça els dubtes sobre aquest món màgic que no van resoldre la saga: des de les professions i descendència dels protagonistes fins als amors de Dumbledore. Aquesta guia mostra dades absolutament fascinants sobre la saga més llegida de tots els temps.

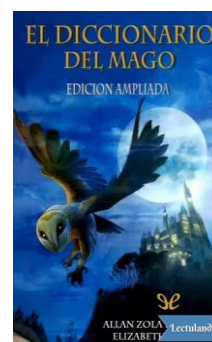
Títol⁸⁶: *El diccionario del mago*; edició ampliada

Autores: Elizabeth Kronzek i Allan Zola Kronzek

Editorial: Edicions B

ISBN: 84-666-2210-1

Any de publicació: 2005



Portada del llibre

Sinopsi⁸⁷: Per als qui comencen a endinsar-se al fascinant món de Harry Potter, però també per aquells qui ja han aprofundit en els mites i llegendes en les que s'inspira l'obra de J. K. Rowling, aquest és un llibre imprescindible. Amb nombroses entrades addicionals i noves il·lustracions, aquesta edició ampliada de *El diccionari del mag* és la versió definitiva d'una obra que ja constitueix un referent per als interessats en la màgia i la mitologia. Quins són els ingredients més utilitzats per a les pocions màgiques? Quin és el significat de la vestimenta d'un bruixot?

El diccionari del mag conté més de cent trenta entrades sobre qüestions tan diverses com els talismans i els conjurs, els gegants i les sibil·les, i és un repàs exhaustiu de les llegendes ancestrals que han donat origen a l'univers de Harry Potter. L'autèntic llibre de capçalera de tot aprenent de màgia.

⁸⁵ Sinopsi extreta del mateix llibre

⁸⁶ Portada del llibre extreta de

[https://assets.lectulandia.com/b/ab/Allan%20Zola%20Kronzek/El%20Diccionario%20del%20Mago%20\(1\)/big.jpg](https://assets.lectulandia.com/b/ab/Allan%20Zola%20Kronzek/El%20Diccionario%20del%20Mago%20(1)/big.jpg)

⁸⁷ Sinopsi extreta del mateix llibre

Títol⁸⁸: *Harry Potter: un viaje por la historia de la magia*

Autora: J. K. Rowling

Editorial: Salamandra

ISBN: 978-84-9838-882-4

Any de publicació: 2018

Sinopsi ⁸⁹: Descobreix un món de tresors màgics...

Per celebrar vint anys amb Harry Potter, explora l'extraordinària col·lecció d'articles exhibits a

l'exposició *Harry Potter: la història de la màgia*, que es presenta a la Biblioteca Britànica. Hi podràs recórrer el pla d'estudis del Col·legi Hogwarts de Màgia i Bruixeria i emprendre un viatge de milers d'anys per descobrir els orígens de la màgia que és al darrere les històries de Harry Potter.

Curosament preparat pels experts de la Biblioteca, aquest és un veritable tresor amb material abundant relacionat amb la sèrie, incloent-ne pertanyent a J. K. Rowling, inèdit fins ara i que ningú hauria de perdre's.



Portada del llibre

Títol⁹⁰: *Harry Potter, de la página a la pantalla. El viaje cinematográfico completo*

Autor: Bob McCabe

Editorial: Norma editorial

ISBN: 978-84-679-3335-2

Any de publicació: 2018

Sinopsi ⁹¹: *Harry Potter, de la pàgina a la pantalla* obre les portes de Hogwarts i el món màgic per mostrar-nos els secrets, tècniques i espectacular art que van donar vida

al cine a les aclamades novel·les de J. K. Rowling. *De la pàgina a la pantalla* ha



Portada del llibre

⁸⁸ Portada del llibre extreta de <https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/91kG8C9CVPL.jpg>

⁸⁹ Sinopsi extreta del mateix llibre

⁹⁰ Portada del llibre extreta de https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/415KrEniFZL_SX363_BO1,204,203,200.jpg

⁹¹ Sinopsi extreta del mateix llibre

estat desenvolupat en col·laboració amb l'equip creatiu a càrrec de la cèlebre sèrie de pel·lícules. Aquest volum de luxe de més 500 pàgines inclou anècdotes exclusives dels actors i equip de producció, centenars de fotografies i il·lustracions d'art conceptual inèdites, i altres elements mai vists pel públic. *De la pàgina a la pantalla* és la crònica visual definitiva de la màgia que va fer història en el cine i que és l'objecte de col·leccionista perfecte per als fans de Harry Potter de tot el món.

Títol⁹²: *Harry Potter: La guía pop-up de Hogwarts*

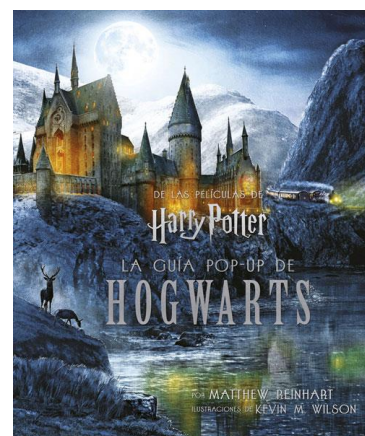
Autor: Matthew Reinhart

Editorial: Norma editorial

ISBN: 978-84-679-3297-3

Any de publicació: 2018

Sinopsi ⁹³: Descobreix l'escola de màgia i bruixeria Hogwarts en aquesta obra mestra tridimensional.



Portada del llibre

Amb meravellosos pop-ups del Castell de Hogwarts, el Bosc Prohibit i molt més, aquest espectacular llibre ofereix a tots els fanàtics una nova manera d'experimentar el Món Màgic de Harry Potter. Juntament amb els pop-ups principals, n'hi ha d'altres més petits que representen d'una forma espectacular elements icònics de la saga. A més, pestanyes i finestres ocultes amaguen escenes clau a les pel·lícules. Aquest impressionant llibre pop-up construït meticulosament i que, també inclou curiositats sobre la creació de les pel·lícules, a més de ser art detallat, és una peça obligatòria a la col·lecció d'un fanàtic de Harry Potter.

2.3.4. Exposicions

Harry Potter compta amb dues exposicions principals, una itinerant i l'altre permanent.

⁹² Portada del llibre extreta de http://www.normaeditorial.com/libros_img/978846793297301_G.jpg

⁹³ Sinopsi extreta del mateix llibre

Hermione Granger i la pedra filosofal

L'exposició itinerant porta en actiu des del 2009 i ha visitat les ciutats americanes de Seattle, Edmonton, Chicago, Nova York dues vegades, Boston i Toronto. També ha fet gira per Àsia i Oceania visitant Shanghai, Tokio, Singapur i Sidney. La gira europea ha visitat Madrid, Milan, Berlin on es troba fins al tres d'octubre del 2019, Brussel·les, Utrecht, París i Norrköping. Es tracta d'una exposició de 1400 metres quadrats on hi ha reproduccions d'alguns dels escenaris en els que es van gravar les pel·lícules, així com el vestuari dels personatges.

L'exposició permanent es troba a la Biblioteca Britànica i s'anomena *Harry Potter, a History of magic*. En aquesta exposició hi trobem la història del folklore i els mites que s'amaguen darrere la història de Harry Potter. A més, en aquesta exposició hi ha l'oportunitat de fer activitats, com crear una pedra filosofal seguint l'antiga recepta del segle XVI, descobrir criatures màgiques amagades als llibres o aprendre a llegir les estrelles a un cel que té una història una mica diferent.

3. APLICACIÓ DEL TEST DE BECHDEL I ALTRES TESTS

“La història es fixa sempre
des de la perspectiva masculina”.

PAULA BONET⁹⁴

El test de Bechdel

Tot seguit s'exposen els resultats de l'aplicació a les obres de la saga Harry Potter del test de Bechdel, descrit a l'apartat 1.5.1. d'aquest treball.

– **A la pel·lícula hi apareixen com a mínim dos personatges femenins?**

La resposta a aquesta pregunta és sí, ja que Harry Potter té moltes dones presents al llarg de la història, com són Hermione Granger, Minerva McGonagall, Xo Xang, entre altres.

– **Les dones que apareixen a la pel·lícula parlen entre elles?**

La resposta a aquesta pregunta torna a ser que sí, ja que Hermione Granger i Minerva McGonagall conversen més d'una vegada al llarg de la saga, o Ginny Weasley i la seva mare, Molly Weasley, també parlen més d'una vegada.

– **La conversa entre aquestes dues dones parla d'alguna cosa que no és un home?**

Després d'haver analitzat prudentment els llibres, les pel·lícules i alguna pàgina web, he pogut observar que només una pel·lícula conté diàleg entre dues dones on no apareix un home excepte la última pel·lícula.

Harry Potter, per tant, majoritàriament no passa el test de Bechdel.

La síndrome de la Barrufeta

⁹⁴ Entrevista completa a <http://xantallavina.com/paula-bonet-pintora-il%C2%B7lustradora-i-conferenciant/>

Tot seguit s'analitzen les dones de la saga Harry Potter des de la perspectiva de la síndrome de la Barrufeta, descrita a l'apartat 1.5.3. d'aquest treball.

Es pot arribar a dir que Hermione Granger, dins el grup que formen amb Harry Potter i Ron Weasley, és una Barrufeta, però la figura de l'Hermione no es veu mai sexualitzada, sinó que es veu més com una dona empoderada i un pou de saviesa. Per tant, a Harry Potter no hi ha barrufetes, sinó que hi ha dones empoderades.

Que Harry Potter no passi el test de Bechdel indica que podria tractar-se d'una pel·lícula masclista, però la gran presència femenina, no com a figura per sexualitzar sinó com a figura amb molt de pes dins la saga i amb molta importància per al desenvolupament de la trama de la saga.

4. ANÀLISI

“Que marxem sense l’Hermione? Estàs boig!
No duraríem ni dos dies sense ella.”

RON WEASLEY

4.1. La dona

Dins la saga de Harry Potter, s’hi poden observar moltes dones diferents, amb caràcters molt diversos. Tot i això, es poden classificar segons el rol que desenvolupen entorn el protagonista, ja sigui com a amiga, com a figura materna, com a malvada o com a objecte de desig, en alguns casos. A més, al final he destacat una frase de cadascuna que crec cal destacar.

4.1.1. Dona – mare

- **Lily Potter**

“El meu cor és tot el que et puc donar; és tot el que em pertany.
Per tant, et dono tot el que tinc”

LILY POTTER, a *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*⁹⁵

La mare de Harry Potter⁹⁶ representa l’intangible, però intrencable, poder de l’amor. La força de les seves accions converteixen el món dels mags en un gran misteri que ningú ha sigut capaç mai d’explicar ni d’entendre.

Un clar exemple el trobem amb la seva pròpia mort; al llarg de la saga, es fa clar que l’únic motiu pel que en Harry no va morir i la seva mare sí, va ser perquè Voldemort no entenia que algú pogués estimar tant com per salvar-se de la mort.



Lily Potter

⁹⁵ Fragment extret de *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, J.K. Rowling, Empúries, 2007

⁹⁶ Imatge de Lily Potter extreta de https://vignette.wikia.nocookie.net/es.harrypotter/images/c/ce/Lily_Potter1.jpg/revision/latest?cb=20150523213225

Ella sempre tenia el cor ple d'amor, fins i tot quan era una nena i fent-se amiga d'un noi d'actitud poc amigable com Severus Snape. Era una noia valenta i independent que va lluitar per la llibertat i igualtat, fins i tot quan el seu món va començar a desmuntar-se quan els seus amics la van trair, un per un.

Tot i així, l'amor, la confiança i l'esperança que va dipositar en el petit Harry, aconseguí compensar tot allò que no estava ben fet. Va arribar al punt de llançar-se davant de la mort per poder salvar el seu fill, i salvar el món.

- **Narcissa Malfoy**

“Si torneu a agredir el meu fill,
us en penedireu.”

NARCISSA MALFOY, a *Harry Potter i el misteri del Príncep*⁹⁷

Tot i pertànyer a les Forces del Mal, la Narcissa⁹⁸ ensenya el que comporta ser una mare ja que posa sempre per davant el benestar i la seguretat de la seva família.

Sabem que és una dona racista, narcisista i cruel però en el moment en què es veu obligada a triar entre la vida del seu fill Draco o la missió de Lord Voldemort, decideix salvar el seu fill, salvant així també en Harry, i marxar de les Forces del Mal.



Narcissa Malfoy

Abandona Lord Voldemort a la seva sort, un cop més, i demostra com posa per davant la família que aquell a qui idolatren.

⁹⁷ Fragment extret de *Harry Potter i el misteri del Príncep*, J.K. Rowling, Empúries, 2005

⁹⁸ Imatge de Narcissa Malfoy extreta de

https://cdn.vogue.mx/uploads/images/thumbs/mx/vog/2/s/2017/44/lecciones_de_estilo_de_harry_potter_9138_1800x1420.jpg

- **Molly Weasley**

“No faràs...mai més...
res més...a cap fill nostre!”

MOLLY WEASLEY, a *Harry Potter i les relíquies de la mort*.⁹⁹

Molly Weasley¹⁰⁰ estima els seus set fills per sobre de tot i aquest amor és el mateix que desprèn cap al seu marit Arthur, fins i tot quan ell té alguna idea curiosa amb els seus objectes muggle. Convida tothom a casa seva i el seu bon humor, fins i tot en moments difícils, la converteix en un model a seguir. A més, exhibeix una determinació i un instint maternal brutals quan veu que els seus fills estan en perill, fins al punt de destruir la persona que els amenaça.



Molly Weasley

Ella estava tenint els seus fills i filla mentre algú anava creixent, algú de qui les forces de l'ordre negaven l'existència. Podria haver marxat, haver mirat cap a l'altra banda, però la Molly Weasley va lluitar fins al final. Ella i l'Arthur, crien els seus fills perquè recordin tot el passat i ho puguin aplicar al futur. Però la guerra torna, després de deu anys de guerra i onze de pau, però torna. Quatre anys després, la marca de les forces del mal flota sobre dels caps dels nens al mundial de Quidditch. I aquesta vegada, la Molly també lluita. S'uneix a l'Ordre del Fènix. Els seu marit s'infiltra com a treballador al Ministeri de la Màgia, i darrere hi va el seu fill Percy que acaba perdut, però protegeix els seus altres fills tant com pot.

Observa aquells que estima dansar amb la mort, en Sirius, en Dumbledore i l'Ull-Foll. La seva família se salva, per poc, de la mort; enverinen a en Ron a Hogsmeade, la Nagini mossega a l'Arthur, un home-llop ataca a en Bill i li destrossa la cara, la Ginny té un ensurt a la Cambra dels Secrets i en George perd una orella. I després de tot, la Molly treballa pel benestar de la seva família. Fins i tot quan tot va malament, quan el seu cau és destrossat, ella continua treballant i lluitant per la seva família. Lluita fins que veu com en Fred mor a mans de Bellatrix Lestrange,

⁹⁹ Fragment extret de *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, J.K. Rowling, Empúries, 2007

¹⁰⁰ Imatge de Molly Weasley extreta de

https://vignette.wikia.nocookie.net/harrypotter/images/b/b0/Molly_Weasley_%28HBP_promo%29_1.jpg/revision/latest?cb=20100104125049

llavors ella ataca i destrueix a Bellatrix dient-li que no tornarà a tocar cap dels seus fills mai més. És llavors, quan l'instint maternal de la Molly despunta i la mostra com una protectora a ultrança de la seva família.

- **Minerva McGonagall**

“Ja era hora, Neville, que la teva àvia estigués orgullosa
del net que té, i no del que hauria de tenir”

Minerva McGonagall, *Harry Potter i el misteri del Príncep*¹⁰¹

Tot i no ser mare de ningú, la Minerva McGonagall¹⁰² ocupa aquesta posició en bastantes ocasions de la vida d'en Harry i d'alguns dels alumnes de Hogwarts.

Sembla una persona molt estricta i cenyida a les regles però acaba mostrant un caràcter competitiu i orgullós, cosa que es mostra a la competició interresidencial, però no té por de res, ni tan sols de deixar veure la seva banda compassiva i comprensiva. Respecta les normes però no té por de trencar-les si és per una causa justificada, cometent alguna infracció quan es tracta de protegir els seus estimats alumnes durant la guerra. Persevera quan veu que un alumne no aprèn, o quan veu que li costen un seguit de coses, però mai determina que algú és invàlid per la màgia, sinó que intenta que aquella persona se'n surti i aconsegueixi els seus objectius, com és el cas d'en Neville Longbottom o d'en Ron Weasley i els seus germans amb les seves malifetes.



Minerva McGonagall

La Minerva és una dona que no li somriu al perill, però que actua per protegir a tothom del seu voltant. És la màxima autoritat de Hogwarts, fins i tot quan li intenten treure el poder i quan està per sota de Dumbledore. És constant i estima a tots els seus alumnes més del que ells mai sabran. Ella ensenya a en Harry i als seus companys, pateix, dubta i veu com en Harry comet errors i ella el guia. Li ensenya

¹⁰¹ Fragment extret de *Harry Potter i el misteri del Príncep*, J.K. Rowling, Empúries, 2005

¹⁰² Imatge de Minerva McGonagall extreta de https://vignette.wikia.nocookie.net/harrypotter/images/f/f9/PromoHP1_Minerva_McGonagall_2.jpg/revision/latest?cb=20150810173547

com n'està de decebuda quan no fa les coses bé, i l'orgullosa que se'n sent quan té èxit. Confia en que en Harry aprengui dels seus errors i de les seves caigudes i deixa que es guiï pels seus instints, aconseguint que en Harry arribi a ser aquell que tothom espera que sigui, el salvador, sense posar-li pressió.

La McGonagall no es rendeix i no accepta la sortida fàcil, sinó que s'enfronta al perill i li mira als ulls. Perd moltes batalles, però això no fa que ella es tiri enrere. Ella lluita perquè no es discrimini als nens que van néixer *muggle* dient-los Sang de Fang, lluita perquè no vinguin mussols a l'escola amb missatges que demanen tractaments especials per nens amb cognoms famosos, lluita per la igualtat. Finalment, sent una sensació de responsabilitat que traspassa als seus alumnes quan els crida a lluitar per l'última batalla de Hogwarts, quan els demana que compleixin el seu deure i paguin el seu cap a l'escola.

- **Nimfadora Tonks**

“No em diguis Nimfadora, Remus; Digue'm Tonks.

- ...la Nimfadora Tonks, que s'estima més que la coneixin pel cognom –va acabar de dir en Llopín.
- Tu també t'ho estimaries més, si una mare sonada com la meua t'hagués posat Nimfadora de nom.”

NIMFADORA TONKS i REMUS LLOPIN, a *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*¹⁰³

Aquesta dona és complicada de situar ja que adopta bastant el paper de mare durant la guerra, però també la podríem considerar una amiga per l'Hermione, en Ron i en Harry. És per això, que la col·locaria al llindar entre la mare i l'amiga.

¹⁰⁴La Nimfadora, apareix a partir que s'esmenta l'Ordre del Fènix. És la dona d'en Remus Lupin i d'ella podem destacar l'hospitalitat i alegria que desprèn al seu voltant, fent que en Harry i els seus companys sempre se sentin a gust amb ella al



Nimfadora Tonks

¹⁰³ Fragment extret del llibre *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*, J.K. Rowling, Empúries, 2003

¹⁰⁴ Imatge de la Nimfadora Tonks extreta de

<https://vignette.wikia.nocookie.net/harrypotter/images/4/41/Hptonks.jpg/revision/latest?cb=20091008085952&path-prefix=pl>

voltant. És un gran exemple d'una dona forta ja que no accepta un no com a resposta i no deixa que ningú li digui què ha de fer. És una dona valenta, ja que sempre es posa davant del perill quan se li presenta, i que lluita pels seus principis.

Demuestra l'important que és per ella la família i els amics quan sacrifica la seva vida per la dels seus amics, amb l'únic objectiu que el seu fill pugui créixer en un món on Lord Voldemort i les Forces del Mal no existeixin.

Tot i ser tan treballadora, la Tonks no es va oblidar mai de passar-s'ho bé ja que li encantava portar-se una mica malament i fer brometes amb en Harry i els seus amics. Ella és un clar exemple que es pot treballar molt i molt bé, però mai ningú s'ha d'oblidar de gaudir i de divertir-se.

4.1.2. Dona – amiga

- **Hermione Granger**

“Me’n vaig a dormir abans que qualsevol de vosaltres tingui alguna altra idea que ens mati, o pitjor, que faci que ens expulsin”

HERMIONE GRANGER, *Harry Potter i la Pedra Filosofal* ¹⁰⁵

Tot i ser una nena repel·lent i setciències a l’inici de la saga, acaba creixent fins a convertir-se en una nena dolça, plena de recursos i amb un cor ple més ple de compassió. Lluita pel que ella creu que està bé, fins al punt de crear una societat de defensa dels drets dels elfs domèstics, i és plenament conscient de les seves capacitats i les converteix en una eina clau per a poder vèncer Lord Voldemort. ¹⁰⁶Tot i haver nascut *muggle* dins del món de la màgia, té un instint innat de treballar i preparar-se per demostrar que pot ser una gran maga. Ella descobreix que en un món de màgia, no tot ho és i que encara que sigui un món amb unicorns i pocions d'amor, hi ha més patiment que al món real. L'objectiu de la seva vida sembla ser lluitar per la justícia de totes les criatures.



Hermione Granger

En Harry és l'heroi del llibre, en Ron és el seu sequaç, però la Hermione no té gaire clar si és l'heroïna o una altra sequaç. Ella sempre hi és, acompanyant a l'heroi amb tot el que necessita i fent de coixí emocional tant per en Harry com pel Ron. Es mostra com a heroïna quan en Dumbledore li confia el reulatemp, cosa que no confiaria mai a en Harry, per la seva responsabilitat. Gràcies a l'Hermione no moren moltes vegades en Ron i en Harry, però moltes vegades en Harry sacrifica més coses que ella, excepte quan arriba el moment on ha de fer que els seus pares s'oblidin d'ella, perquè no els vol fer mai. Ella és l'antítesi de Lord Voldemort, és una noia nascuda *muggle* que arriba a Hogwarts disposada a dominar la màgia, disposada a enfrontar-se a tot aquell que es posi en el seu camí i a lluitar per allò que és just. Lluita i guanya però ningú li dona cap mèrit, mai està trista ni cansada

¹⁰⁵ Fragment extret del llibre *Harry Potter i la Pedra Filosofal*, J.K. Rowling, Empúries, 1997

¹⁰⁶ Imatge de l'Hermione Granger extreta de [https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/1jtDx18p4zyDnT8xvyCXAojgwSs=/0x0:1024x768/1200x800/filters:focal\(408x210:570x372\)/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_image/image/51000509/harry-potter-top-10-hermione-granger-moments-hermione-granger-358045.0.jpg](https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/1jtDx18p4zyDnT8xvyCXAojgwSs=/0x0:1024x768/1200x800/filters:focal(408x210:570x372)/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_image/image/51000509/harry-potter-top-10-hermione-granger-moments-hermione-granger-358045.0.jpg)

i sempre està preparada per rebre una demanda de qualsevol dels seus companys. Ella és sempre la millor versió de si mateixa, però sempre és aquella dona que fan esperar i tenir paciència mentre ella soluciona els problemes de tothom sense que ningú se n'adoni. Acaba convertint-se, en molts casos, en la cara bonica que arregla els desastres, però la que mai obté cap mèrit.

- **Ginny Weasley**

“Haver-te criat amb en Fred i en George fa que acabis creient
que tot es pot fer si en tens prou ganes”

GINNY WEASLEY, a *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*¹⁰⁷

La Ginny¹⁰⁸ demostra que per molt que siguis més petita no vol dir que no puguis ser una lluitadora i una guanyadora. És una noia tendra, independent i sense por de desafiar els seus germans quan creu que faran alguna malifeta.

La Ginny va després de sis germans, sis homes que fan que la Ginny s'enfadi. Ella s'ajunta amb en Neville ja que s'entenen, són els oblidats, els que tothom dona per suposats. Van junts al ball de Yule ja que en Harry no li va demanar a temps, però sap que qualsevol dels nois amb els que estigui no són en Harry.



Ginny Weasley

Tothom se sorprèn quan la Ginny no s'espanta, quan decideix ser valenta i portar la batuta de tant en tant. Tothom se sorprèn de la Ginny quan l'escullen per ser la buscadora de l'equip de Quidditch, la que ha estat volant a les escombres dels seus germans d'amagat fins a fer-se més bona que ells. És la buscadora quan en Harry torna a posar-se en problemes, llavors ella s'adona que no el necessita, que ella és millor i és llavors quan en Harry s'adona que ell sí que la necessita.

En Harry la decep, com tothom però quan hi ha perill en Harry deixa que la Ginny brilli. S'enfronta a la Bellatrix Lestrange davant del cos sense vida d'en Harry però llavors veu morir el seu germà i ha de guanyar.

¹⁰⁷ Fragment extret del llibre *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*, J.K. Rowling, Empúries, 2003

¹⁰⁸ Imatge de Ginny Weasley extreta de <https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcT6kOnUALf-AywTRGsrXAqOEhZUmkaV86qV0TSXEUa9utZoHVqnGA>

Al final es casa amb en Harry, no per convertir-se en la Senyora Potter i que ningú sàpiga el seu nom, sinó perquè ella és l'única persona capaç de mirar en Harry als ulls i dir-li que no està impressionada, però que sempre l'estimarà.

- **Luna Lovegood**

“No pateixis. Estàs tan bé del cap com jo.”

LUNA LOVEGOOD, a *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*¹⁰⁹



Luna Lovegood

La Luna¹¹⁰ és una noia agradable amb tothom, magrat que no tothom ho sigui amb ella. Se sent lliure de pensar i de dir el que vol, de deixar volar la imaginació i mai se'n riu de ningú que no coincideixi amb ella. La seva manera poc ortodoxa de pensar ajuda a donar un altre punt de vista per resoldre els problemes i combina bastant bé amb la manera poc ortodoxa que té de vestir-se. És simpàtica, agradable, plena de compassió i no té por de res.

Es passa anys sentint com la gent li deia que es rendís, que si no ho fa, la deixaran sola. Es passa anys envoltada de Ravenclaws i tractada, com tots ells, d'insulsa perquè no es doblegava davant del cinisme. S'uneix a l'exercit de Dumbledore perquè ella creu que Voldemort ha tornat, creu que la gent que l'adverteix que està en perill diu la veritat, creu que aquest exèrit en el que pertany ha d'alçar-se i lluitar contra les forces del mal, ja que creu que pot ser vençut.

Va tenir una infantesa dura, ja que amb nou anys va veure com la seva mare moria, i això li garanteix una capacitat de recordar que la caracteritza. La Luna ja ha vist tot allò que els altres refusen veure, com és la mort o la tragèdia que hi ha al món. No li té por a la foscor perquè creu que hi ha alguna cosa més que foscor a la vida i perquè ella s'ha enfrontat a la mort i creu que és la foscor màxima. És capturada i veu la tortura brutal a la que estan sotmesos els presoners que l'acompanyen, però això només l'encoratja a cuidar d'aquests presoners. Quan

¹⁰⁹ Fragment extret del llibre *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*, J.K. Rowling, Empúries, 2003

¹¹⁰ Imatge de Luna Lovegood extreta de https://www.ecured.cu/images/thumb/a/a2/Luna_Lovegood.JPG/260px-Luna_Lovegood.JPG

aconsegueix escapar i la traslladen a un lloc on estarà segura, no es rendeix, no cedeix la seva ànima a la foscor i es queda amb por.

No li té por a una dona poderosa com Bellatrix Lestrange, sinó que s'ajunta amb la Ginny Weasley i amb l'Hermione Granger per poder-la vèncer. Lluita perquè creu que hi ha coses que mereixen una lluita, perquè ha pogut sobreviure coses pitjors a aquesta i perquè tothom li ha dit que ella no pot lluitar. La Luna veu el cinisme i és capaç d'entendre. No amaga el que ha viscut i refusa descartar la seva esperança. Els seus ulls estan oberts a tot i el seu puny està alçat contra la tirania, perquè sap que hi ha més coses al món que el que hi ha amagat a la ombra.

- **Fleur Delacour**

“No m'importa si és lleig. Jo soc suficientment guapa per tots dos. Totes aquestes cicatrius mostren que el meu marit és valent!”

FLEUR DELACOUR, a *Harry Potter i el misteri del Príncep* ¹¹¹

En un principi, la Fleur¹¹² només destaca pel seu encant natural i la seva bellesa, però a mesura que avança el torneig demostra ser una persona valenta. S'enfronta a cada obstacle que troba decidida i ens deixa descobrir un cor ple de compassió, envers en Harry i la seva germana. La seva fidelitat es demostra quan, un cop en Harry rescata a la germana de la Fleur, ella li està tan agraïda que decideix que seguirà a en Harry per sempre. A més, també podem destacar l'amor incondicional cap al seu marit, Bill Weasley.



Fleur Delacour

Tot i que inicialment semblava una persona superficial que portava l'aparença per davant, acaba demostrant sent forta i altruista. És un gran exemple del feminisme ja que és una noia que ha superat a tot aquell amb qui s'ha hagut d'enfrontar fins a arribar a ser tribut de la competició més important pels

¹¹¹ Fragment extret de *Harry Potter i el misteri del Príncep*, J.K. Rowling, Empúries, 2005

¹¹² Imatge de Fleur Delacour extreta de <https://images.pottermore.com/bxd3o8b291gf/3Eb3usG1zaS88WOgE2eKQu/96664a3efd73a984da7a1802a0707c14/FleurDelacour WB F4 FleurDelacourInGreatHall Still 080615 Land.jpg?w=1024>

estudiants del món de la màgia. Ella demostra que per molt que la gent dubti de tu, tu mai has de dubtar de tu mateixa.

4.1.3. Dona – objecte de desig

Només hi ha una dona que es presenta directament com a objecte de desig, i és la Xo Xang¹¹³. Es tracta d'una noia que crida l'atenció d'en Harry des del principi de la saga tot i que acaba enamorant-se d'en Cedric Diggory. Però la Xo sent un amor no sexual cap en Harry perquè sempre hi és, fins i tot quan es mor en Cedric, en Harry lluita per tal de fer sentir bé la Xo. Ella es mostra com a molt exigent quan en Harry comença a interessar-se en ella, i l'únic que fa és fer que en Harry treballi per aconseguir-la, fins que l'aconsegueix. Però mai es dona per vençuda ni per satisfeta, i no té cap problema per dir el que pensa directament.



Xo Xang

Tot i això, també hi ha altres dones que no són presentades com a objecte de desig, però que ho acaben sent. És el cas de la Fleur Delacour, que sí que s'observa com una dona molt bonica, però no és fins després del torneig que un dels Weasley, en Bill, decideix casar-s'hi. També és el cas de l'Hermione, que al principi s'observa com una dona repel·lent i tibada, i no és fins que arriba la part final de la saga que en Ron s'hi fixa, tot i que en Harry s'hi havia fixat durant un període curt de temps. Finalment, trobem el cas de la Ginny Weasley, una nena que sempre havia estat perdudament enamorada d'en Harry, però ell no li feia cas, fins també cap al final de la saga que comencen la seva història amorosa.

¹¹³ Imatge de la Xo Xang extreta de <https://www.harrypottercat.cat/imatges/usuaris/10692/HP5-SP-0590r.jpg>

4.1.4. Dona malvada

- **Dolores Umbridge**

“En el fons sap que es mereix que el castigui,
oi que sí, Potter?”

DOLORES UMBRIDGE, a *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*¹¹⁴

La Dolores Umbridge¹¹⁵ mai s'ha vist a ella mateixa com a malvada, al cap i a la fi aquells que ho són mai se'n veuen. Ella es veu com aquella que lluita per un món millor, un món on els homes-llop i els *muggles* estiguin al seu servei, o morts.

Ella se sent avergonyida després que els nens se li rebel·lin, els nens que ella havia ensenyat disciplina i silenci, però es distreu i ja no és capaç de recuperar el poder a Hogwarts. Tot i això, ella no es rendeix i comença a treballar pel ministeri de la màgia eliminant tots aquells que no són pura sang, els que van néixer *muggles*.



Dolores Umbridge

La Dolores està canviant el món, l'està netejant i ho fa des de dalt, des del seu càrrec dins del Ministeri de la Màgia. Però va ensenyar als nens com ser perfectes, com lluitar, com amagar-se i que allò malvat pot estar amagat on sigui, pot semblar inofensiu, però sempre hi és.

- **Bellatrix Lestrange**

“Encara no havies fet mai cap malefici imperdonable, oi?
S'ha de desitjar fer mal de tot cor, Potter, quan se'n fa un!
Els has de fer amb el cor; t'hi has de complaure; una ira justa no deixa
gaire senyal... Vols que t'ensenyi com es fan?
Ara te'n faré una demostració...”

BELLATRIX LESTRANGE, *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*¹¹⁶

¹¹⁴ Fragment extret del llibre *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*, J.K. Rowling, Empúries, 2003

¹¹⁵ Imatge de Dolores Umbridge extreta de

<https://i.pinimg.com/originals/77/15/29/7715298b32e343a9ec29deebb24156b8.jpg>

¹¹⁶ Fragment extret del llibre *Harry Potter i l'Ordre del Fènix*, J.K. Rowling, Empúries, 2003

La Bellatrix¹¹⁷ és l'encarnació del mal. És la dona més malèvola que existeix i sempre va mostrar que no tenia por de fer mal a la gent, sempre que fos per servir el gran Lord Voldemort.



Bellatrix Lestrange

Va torturar fins a la bogeria al matrimoni Longbottom i la van condemnar a cadena perpètua a Azkaban, perquè no va voler demanar perdó pels seus crims. És una dona devota, forta, poderosa però també se la considera poc escrupolosa i, fins i tot, li diuen mala pècora.

Sempre fa el que creu que està bé i ella sí que li somriu a la por, perquè sap que la por és ella i que tothom la tem. Gaudeix torturant i matant, fins al punt que quan mata al seu cosí, Sírius Black, crea una cantarella que ho anuncia, per fer més mal encara a en Harry.

Es pot dir que Bellatrix Lestrange és una dona creada per fer mal, per mostrar un contrapunt a tota la lluminositat que desprenen les altres dones de la saga, és una dona fosca i poderosa, tant fosca que realment és el seu orgull que fa que la Molly Weasley la mati per defensar la seva família. És una dona que mor lluitant per la causa que ella creu justa.

¹¹⁷ Imatge de Bellatrix Lestrange extreta de <https://vignette.wikia.nocookie.net/es.harrypotter/images/1/14/BellatrixLestrange.png/revision/latest?cb=20120917112905>

5. HERMIONE GRANGER I LA PEDRA FILOSOFAL

“No em diguis què he de fer, Harry Potter!”

HERMIONE GRANGER

5.1. El procés de creació

Per tal de poder escriure el nou llibre i fer-ne els canvis convenients, vaig analitzar cada capítol amb aquesta taula:

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
		Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama) Sense canvis

A la primera casella hi posava el número i el títol del capítol. A la segona casella, hi feia una breu explicació esquemàtica de la trama de cada capítol. A la tercera casella, hi marcava la rellevància de l'Hermione segons si els fets li ocorrien a ella (protagonista), si parlava (participant), si apareixia però no parlava (testimoni) o si no apareixia. Pel que fa a la consideració dels canvis, marcar si era una reescriptura total o només canvis parcials m'ha ajudat a distingir el grau d'elaboració que requeriria cada capítol.

A continuació, podreu trobar la fitxa feta de cada capítol del primer llibre de la saga, el llibre que he analitzat.

Seguidament de les taules hi ha les versions que he fet del primer capítol:

- **Versió 0 (V0):** Aquesta versió és molt primitiva i conté el que, inicialment, volia que fos el contingut del capítol. La vaig fer sense tenir en compte com escriu J.K. Rowling i me'n vaig adonar que no quadrava amb el to de l'autora.
- **Versió 1 (V1):** Aquesta versió ja la vaig fer basant-me amb el primer llibre de Harry Potter, però tot i així semblava que faltava encaminar-la més.

- **Versió 2 (V2)** : Aquesta versió ja semblava més un capítol del propi llibre, però tenia alguns errors de contingut i d'elaboració.
- **Versió 3 (V3)**: Les correccions d'aquesta versió eren purament d'errors d'escriptura, no de contingut.
- **Versió 4 (V4)**: És la versió que trobareu al llibre.

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
1 El nen que va sobreviure	• Presentació de la família Dursley • Explicació de les circumstàncies al carcer carcer per culpa de la celebració del final de la Guerra Màgica. • Els Dursley busquen gent estranya. • El Dursley, la McGonagall i el Hògud deixen en Harry a casa dels Dursley després que Voldemort assassini els seus pares.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
2 El vate que es va volatilitzar	• Malttractament d'en Harry • Aniversari d'en Dudley, van al zoo. • En Harry va dir que al zoo perquè ningú el pot cuidar. • Al zoo, en Harry parla amb una <u>Bea</u> constructores brasilera i fa desaparèixer el vate que va robat. • Es comencen a mostrar les dots màgiques d'en Harry.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de *Harry Potter i la pedra filosofal*
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
3 les cartes de ningú	• A l'estiu, abans d'entrar a l'institut En Harry està nerviós per l'institut ↓ comencen a arribar cartes de Hogwarts per en Harry i els Dursley no volen que les llegui. No paren d'arribar cartes i els Dursley decideixen marcar de nitge a un lloc fastigós. ↓ segueixen arribant cartes per en Harry. DIA ABANS DEL SEU ANIVERSARI	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
4 El guardascoscos	En Harry coneix en Hògud . En Hògud li explica : → És un mag fals → que és el món màgic → qu' són els magges → qui és verdader i qui va fer . Els Dursley segueixen dient que en Harry no aurà a Hògwarts . En Hògud diu que hi aurà , els hi agrada i la idea o no .	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal

Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
5 la Ronda d'Alta.	Immersió al món màgic • van a comprar el material a la ronda d'Alta. ↓ • tot hom el saluda i li diuen coses • coneix el professor Quirrell • coneix el Draco Malfoy (encara no sap qui és) • van a Gringotts.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal

Explicació de la taula

Titol del capitol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
6 El viatge des de l'andana 9 3/4	• Arriba a Kings Cross (l'estació) • Els Dursley el deixen sol a no troba l'andana. • coneix els Weasley. • que l'ajuten a arribar a l'andana • Al tren coneix → Neville (pasa el gripau) → Hermione (no el repel·lent) → Ron i l'escorpió (que fa el coneixia abans) - coneix les llunetes i les joguines màgiques	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal

Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
7 El barret que tria	Arriben a Hogswarts i es troben amb en Hagrid. • Coneixen els fantoms de Hogswarts i els quadres que es mouen. • Fan la cerimònia del barret que tria (els ed. loca era les cases) ↳ Harry, Hermione i Ron <u>Gryffindor</u> ↳ Malfoy → Slytherin.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
8 El nostre de pòcions	Explica els horaris que fan, les assignatures que té i els professors que les imparteixen. De la natura nostra que descriu les aules en les que té classe. coneix el professor Severus Snape, professor de pòcions, i no es porten gens bé amb en Harry.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Rescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Titol del capitol	Resum de la linia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
9 El duel de Malfegant.	• Aprenen a volar. • En Malfeg es mostra com un nen net de tot. • En Harry vola sense penes per culpa d'en Draco. La McConagall el crida al seu despatx i, juntament amb el capità de l'equip de Quidditch, el pen caçador de l'equip de Gryffindor. • Malfeg proposa un duel a la nit, però no es presenta. Harry, Hermione i Ron descobren la rèstia de 3 caps que custodia alguna cosa.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
10 Hallowen	En Harry rep l'escomba Nimbus 2000 i apen a jugar a Quidditch. En Ron li dona l'Hermione que no tindrà mai aïcs i ella s'ajuga al lavabo de noies a parar. Entra un troll a l'escala i va al lavabo de noies. En Harry i en Ron lluiten contra el troll per protegir l'Hermione. La McGonagall els organitza fora de la sala de la residència, resta 5 punts però en dona 10. Hermione, Ron i Harry s'en aïcs de deixar.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama) → molt pocs canvis.

Anàlisi dels capítols de *Harry Potter i la pedra filosofal*
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
11 Quidditch	En Harry està llegint Quidditch de tots les èpoques i l'Snape li trau. Intenta recuperar el llibre, però descobreix que l'Snape seubla que intenta lluitar contra la màstia de 3 caps. ----- 1r partit de Quidditch. ↓ Algú intenta fer caure en Harry de l'escombra. ↓ Creuen que l'Snape l'està intentant matar amb un malefici	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de *Harry Potter i la pedra filosofal*
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
El murall de Gised	- En Malfoy segueix insultant -los. - Busquen resoldre qui és Nicolas Flamel <u>Nadal</u> → en Harry i en Ron es queden a Hogwarts ↓ Els regals de Nadal → → Hagrid - Flauta → Hermione - Dilecs → Dursley - Cinquanta centims → Weasley - Jersey → ? - capa invisible <u>Dinar de Nadal</u> → Harry posa la capa de la invisibilitat a va a parar a una sala on hi ha un murall → al murall s'hi veu amb els seus pares. Hi torna a anar amb en Ron.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de *Harry Potter i la pedra filosofal*
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
13 Nícdas Fícnud	Entenen molt a quidditch. Guanyen la copa de quidditch. Descobreixen que Nícdas Fícnud és l'únic bruixot que ha estat en contacte amb la pedra Filosofal i és immortal. En Harry descobreix que l'Snape i en Quirrell es troben al basc i volen trobar i aconseguir la pedra Filosofal.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
14 Norbert, el crestat noruec.	En Hagrid té un ou de drac i l'ha guanyat a les cartes. El drac creix i l'han alevat a Bonaventura amb en Charlie Weasley. Castiguen el Draco per explicar que en Harry, en Ron i l'Hermione volen fer escapar un drac. Enganyen en Harry i en Ron tenint de la treta on han deixat el drac i els castiguen, igual que en Neville. Els 3 x hanter-se inventat una història i escapar-se de les habutacions i en Neville per segur-los.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal

Explicació de la taula

Titol del capitol	Resum de la linia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
15 El boss prebuit.	La McConagall resta 50 punts a Slytherin i 150 a Gryffindor. En Harry està molt afortunat i sent en què està plorant. El castig, amb en Hagrid, consisteix a trobar un vivien mort i qui l'ha mort. En Harry troba 2 centaurs, Firenze i Bane, que el protegeixen i li avisen que en aquest boss està en perill.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de *Harry Potter i la pedra filosofal*
Explicació de la taula

Titol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
16 A través de la trapa	<u>Exàmens a Hogsmeade.</u> En Harry descobreix com han aconseguit avançar la llegenda de Scars (Petit) i sap que aquesta nit (Usa que robarà la pedra). A la nit surten a buscar la pedra i es troben amb les següents traveses → Petit (que dorm) → Planta (professora edifica) → Clau alçada (?) X Ron ↔ Escacs (prof. McGonagall) X Hermione ↔ Focs (prof. Snape) ↓ Arriba a l'habitació.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Anàlisi dels capítols de Harry Potter i la pedra filosofal
Explicació de la taula

Títol del capítol	Resum de la línia argumental	Rellevància del personatge de l'Hermione	Grau de modificacions per al canvi de protagonista
17 l'Hermione de les dues cares	Es troba al prof. Quirrell a l'habitació i li explica perquè li sap l'ocupa (la en Harry) Es troben davant del mural de Grindelwald. → Li mostra a en Harry que té la pedra a la butxaca, però en Quirrell no ho veu. → Li intenta prendre la pedra, però com que Quirrell és posseït x Voldemort, no pot tocar en Harry. En Harry llança x la cara. → Perd la consciència Dumbledore salva en Harry i li explica què va fer. termuene i Ron entren a visitar en Harry. Festa de FI de curs → Harry i Hermione Ron → Grifindor guanya gràcies a Hermione → tornada a casa dels Dursley per passar-hi l'estiu.	Protagonista Participant Testimoni No hi apareix 1 mutat No hi apareix 2 mutats testimoni	Reescriptura Incorporació de canvis puntuals (per punt de vista o per trama)

Hermione Granger i la pedra filosofal

VO

Tota la vida m'han dit que sóc una nota especial, i fins i tot a l'escola m'han deixat de banda per ser-ho, o s'han rigut de què fos peculiar. Els meus pares sempre diuen que els meus companys d'escola em tenen enveja perquè sóc més intel·ligent que ells, i és cert. Però jo sé que sóc especial, que tinc una capacitat diferent de la resta de la gent que conec, i és per això que a vegades quan ja m'he acabat els llibres de l'escola, obro aquell calaix de la meua habitació on sóc lliure i deixo escapar una mica de la meua màgia.

No ho saben ni els meus pares, però porto des de gener estudiant una escola per a mags anomenada Hogwarts, al juliol potser m'envien una carta per dir-me si hi he entrat. Amb aquesta carta arribaran unes instruccions sobre on he de comprar el material escolar i els uniformes, fins i tot la vareta. Encara no sé ni tan sols si hi entraré, però és el meu somni.

Sóc una noia de deu anys, amb els cabells castanys i bastant embutllats i amb unes dents, que el meus pares admire, però que pel meu parer són de conill.

Sóc una mica baixeta per la meua edat, i em fa l'efecte que si segueixo portant tant pes dins la motxilla mai creixeré més de dos pams.

Visc a Londres a una casa ni massa cèntrica ni massa als afores de la ciutat i m'agrada bastant la vida que porto. Em llevo, estudio, vaig a l'escola, torno de l'escola, llegeixo, estudio una mica més i sopo amb la meua família. El meu dia preferit, sens dubte, és el dia de les notes, ja que no tinc res que baixi d'un nou.

Primer persona ?
Mostrar més que dir
Narrar més que descriure

Versió 0 del primer capítol d'*Hermione Granger i la pedra filosofal*

Ella va a la consulta, ell porta la vena

V1
El senyor i la senyora Granger eren una família normal i corrent, amb una filla molt intel·ligent, en alguns casos potser massa. Eren tan normals que no esperaven veure's ficats en històries estranyes o misterioses, no perquè no suportessin ximpleries, sinó perquè ells consideraven que eren una família exemplar, amb una filla exemplar.

El senyor Granger era un prestigiós dentista de Londres, amb una consulta pròpia. (Era un home alt, amb la cara llargaruda i els cabells pèlrojos.) La senyora Granger també era dentista i treballava amb el seu marit. (Es tractava d'una dona prima amb els cabells negres i un serrell que amagava una mica el seu front.) Tenien una filla, l'Hermione, una noia una mica especial, amb els cabells embutllats de color castany, fruit de la barreja de pèlroig i negre, (amb unes dents massa llargues pel seu gust, però que enorgulluien els seus pares.) → 2 capítol
El senyor i la senyora Granger estaven sempre ocupats a la consulta de dentistes que compartien i això provocava que no poguéssin parar tota l'atenció que haguéssin desitjat a la seva filla Hermione.

Quan la família Granger es va llevar el dimarts gris i trist en què comença la nostra història, no hi havia res al cel ennuvolat que pogués fer pensar que molt aviat succeirien coses estranyes i misterioses per tot el país. El senyor Granger cantussejava mentre triava l'armilla més agradable pels nens per anar a la feina, i la senyora Granger pentinava la cabellera indomable de l'Hermione, mentre ella mirava per la finestra atentament observant qualsevol ocell, ~~en cas que fos un mussol.~~

A dos quarts de nou el senyor Granger va agafar el maletí, va fer un petó a la senyora Granger, que acompanyaria a la seva filla a l'escola, seguit d'un petó a la seva filla distreta amb els cabells a mig pentinar. Va entrar dins el cotxe i es va dirigir cap a la consulta.

Quan va arribar al centre, atrapat en l'embús de cada dia on ell aprofitava per fullejar el diari que avui no havia pogut comprar, va mirar per la finestra i va veure tot de gent vestida d'una manera estranya. Gent amb capa. El senyor Granger va suposar que era alguna mena de nova moda. Va tornar a fixar-se en el volant i els ulls li van anar a parar a un grup de gent vestida rara, que eren relativament a prop. Xerraven molt animats. El senyor Granger es va sorprendre quan va veure una parella que no era gens jove. ¿Com? Un home més gran que ell portava una capa de color blau turquesa! Que curiós! Llavors li va passar pel cap que aquella gent devia estar demanant diners per alguna obra caritativa. Sí, devia ser això. Els cotxes es van començar a moure i pocs minuts després, el senyor Granger va arribar a l'aparcament del bloc de pisos on es trobava la seva consulta.

El secretari
Va entrar a la consulta, va saludar a la secretària que, com cada matí, ja li havia deixat impresa la llista de pacients del dia que aquell dia estava tan plena que no va tenir gaire temps de mirar per la finestra durant tot el dia. Si no hagués estat així, aquell matí s'hagués distret amb la gent que portava capes pel carrer. Ell no va veure els mussols que planejaven pel cel a plena llum del dia, però els qui eren al carrer sí que els van veure. Assenyalaven els mussols amb